

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

X. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM.

ARA: 60 FILLÉR

1968. OKTÓBER 19.

1 perces interjú

— Mit csinálnak az esti hallgatók az V. év befejezése után?

— En nyáron szerencsésen túlestem mind a négy államvizsgán — kezdi a beszélgetést Máti Andrásné, a Kábelgyár közgazdásza. — Bár a politikai gazdaságtan nem sikerült olyan jól, ahogy reméltem, mégis örülök, hogy egyik államvizsgán sem ért „baleset”. Igen fárasztó volt munkám mellett az öt évig tartó tanulás. Most, hogy vége, mégsem tudok elszakadni az egyetemről. Már megbeszéltem néhány évfolyamtársammal, hogy jelentkezünk az egyetemen induló közgazdász-továbbképzőre. Nem, ne vegye stréberségnek, de ha már öt évet „anul-tunk”, úgy döntöttünk, hogy tovább kell haladnunk az élettel, hiszen az új gazdasági mechanizmus kapcsán annyi minden új dologról hallhatunk, amit kár volna elmulasztani...

— Nekem sajnos még két államvizsgám hátravan — kapcsolódik a beszélgetésünkbe Sulok Andrásné. — Nyáron „óvatos duhaj” voltam: csak két szaktárgyból vizsgáztam, s az ideológiai államvizsgám november második felében kerülnek sorra. Így egyelőre nagyon is „szoros” a kapcsolat az egyetemmel... Remélem, hogy a másik két államvizsgán is sikerrel túljutok, s akkor még ráérek dönteni; mi lesz a továbbiakban. Mindenesetre nem volt szerencsés döntés a Rektori Hivatal illetékeseitől az, hogy csak két héttel az államvizsgák megkezdése előtt értesítenek a vizsgaidőpontról. Nekünk dolgozóknak általában igen kevés szabadság áll rendelkezésünkre, s ha nem tudjuk, mikor lesz a vizsga, nagyon nehéz a szabadságunkat beosztani. Holott a munkahelyeken — érthetően — megkövetelik, hogy ezen szándékunkat jó előre jelentsük be. Remélem, hogy a későbbiek során az illetékesek mégiscsak tekintettel lesznek ezen problémáinkra...

— pongrácz —

Egyetemünk MSZBT és KISZ-szervezete OROSZ NYELVU VERSENYT hirdet.

November 7. és Egyetemünk fennállásának 20. évfordulója alkalmából.

I. díj: 300 Ft.

II. díj: 200 Ft.

III. díj: jutalomlevegő.

A verseny jellege: tetszős szerinti műfajban: elbeszélés, párbeszéd, monológ, vers, novella, karcolat, szatíra, dráma, jelenet stb. megírása.

VERSENY

Szóihat egyetemi életünkről, oktatás- és oktatáson kívüli, kollégiumi vagy szovjetunióbeli élményekről.

A pályamunka a műfajnak megfelelő terjedelmű legyen.

A versenyen részt vehet egyetemünk minden nappali, esti- és levelező hallgatója vagy dolgozója.

A versenyen nem vehet részt az, aki fél évnél hosszabb ideig a Szovjetunióban járt iskolába.

A beadás határideje: 1968. október 26.

Az I. díjjal jutalmazott pályamunkát klubestben bemutatjuk. A nyertesekkel orosz nyelvű interjú készül.

A pályamunkák beadásának helye: Nyelvi Tanszék.

III. emelet 334. sz. szoba, Nagy Tamásné elvtársnőnél 8-16 óra között.

A IV-es labor „tápláléka”

A táblát most vetítővászon takarja el, a félhomályos teremben a tanár néhány angol szóval üdvözi a pódiumról a hallgatóságot. Ismerteti az óra anyagát, majd int a vezérlőfülke felé: kezdetjük.

A vásznon megjelenik az első 12 képből álló jelenetsor, a mennyezetről lógó mahagóni dobozkába bujtatott hangszórókból pedig felhangzik a kísérőzöveg.

A IV. előadó délutánoként néhány órára, az audiovizuális nyelvoktatás színhelye lesz. Az utolsó padsorok helyén álló stúdióból vetítik a laboránsok az előre összeállított képeket, kezelik a magnetofont.

Az órát vezető tanár magyarázatai, az intonáció rögzítése miatt egy-egy „hangos kép” megismétlése szakítja meg néhány percre az egymást követő leckeiket.

Az előző órán még pálcával jelölte a tanár a soron levő képet, most már egy fehér fénynyíl cikázik a képsoron.

Próbálkozás ez még csupán, kísérleti a tananyag, a technikai megoldás is, a nyelvi tan-széken mégis a IV-es laborként emlegetik az előadót. Feladata az, hogy mentesítse a harmadik emeleti nyelvi laboratóriumot, előkészítse, „bealajozza” a februárban induló tömeges, intenzív nyelvoktatásnak. A legközelebbi cél nemcsak a nyelvoktatás tökéletesítése, hanem a nyelvigenyes szakok privilégiumának megszüntetése.

A hallgatók minél nagyobb részére kell biztosítani a feltételeket, legalább két idegen nyelv elsajátításához.

Eddig 1 millió forintba kerültek a berendezések, a néhány hónapon belül érkező új stúdióra 600 000 Ft-ot költ majd az egyetem. A négy nyelv egy-egy teljes kurzusa 1000-1500 képből áll, az intonációs, ritmikai, nyelvtani stb. gyakorlatok hanganyaga zsúfolásig megtölti a polcokat. Innen „táplálkozik” a IV-es labor is. Hét hét telt el már az oktatás megkezdése óta, azonban a kétórányi hanganyag összeállítása egy teljes napi munkát vett igénybe.

Einek ismeretében különösen képpen lehangoló látvány a látogatottságról készített statisztika.

A IV-es előadóban 20-30, de legfeljebb 100 aláírás került az elbűlt órák a megjelenési ívekbe.

Igaz, a megjelenés nem kötelező, mégis nehéz magyarázatot találni, miért vannak ilyen kevesen. Az időpontok ütközése a szemináriumokkal igen ritka, sokan azonban gyengének, túl egyszerűnek tartják az anyagot, ezért az első órák után nem is jönnek többet. Ez a nyelvoktatási módszer — amelyet már az első világháború idején alkalmaztak az amerikai kékem kiképzésénél, majd Franciaországból és Jugoszláviából kiindulva, most hódítja meg Európát,

Jelenlegi formájában valóban kezdők számára a leg-hatékonyabb. Igen jó eredménnyel jár akár a négy-évi középiskolai nyelvtanulás után csupán a ritmus, intonáció korrigálásával rögzítésével.

Nem feltétlenül biztos tehát, hogy akik a szöveget tudásukhoz képest, alacsony színvonalúnak tartják, helyesen döntöttek, amikor az órákról elmaradnak. Ez a kis létszám egyébként is kérdésessé teszi, hogy gazdaságos-e a IV-es labor fenntartása. A távolmaradók nemcsak saját lehetőségeiket hagyják ki, hanem esetleg megfosztják a tanulástól azokat is, akik minden héten itt vannak, a „négyesben”.

—Kékesi Katalin—

Hiába szurkoltak (KEFIR tudósításunk az 5. oldalon)

I. díj: 10000 forint

FŐVÁROSI DIVATÁRU KISKERESKEDELMI VÁLLALAT (V. Guszev u. 1.) pályázatot hirdet közgazdasági problémáinak kidolgozására, az alábbi feltételek mellett:

Pályázhat a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem valamennyi nappali-esti-levelező hallgatója, egyéni és munkaközösségekben is, jelölésen. Csak olyan pályázatok díjazhatók, melyek három éven belül a gyakorlatban megvalósíthatók.

A pályamunkákat 1969. november 15-ig kell benyújtani az egyetem bíráló bizottságához.

A bíráló bizottság összetétele:

Elnökök:

- egy fő egyetemi tanár,
- egy fő a Belkereskedelmi Minisztérium Közgazdasági Főosztályáról,
- egy fő a Fővárosi Tanács VB Kereskedelmi Főosztályáról,
- egy fő egyetemi hallgató,
- egy fő, a vállalat képviselője.

Pályadíjak:

- I. Díj: 10 000 Ft.
- II. Díj: 7 000 Ft.
- III. Díj: 5 000 Ft.

KÜLÖNDÍJ: 8 000 Ft.

(A különdíj odaítélése bizottsági szinten történik. E díj több részletben kiadható, kisebb jelentőségű elméleti, gyakorlati javaslatok, ötletek díjazására.)

Témakörök:

1. A Fővárosi Divatáru Kiskereskedelmi Vállalat sájtóságaira alkalmazott „marketing-rendszer” kidolgozása, ezen belül a tartós eredményt biztosító vállalati reklám, piacutatás és a korszerű csomagolás kialakításának lehetőségei stb.
2. A tervezettnél jobb vállalati gazdálkodásra és nagyobb vállalati nyereség biztosítására konkrét javaslatok kidolgozása, rövid- és középtávra.
3. A legdivatosabb és legkorszerűbb árucikkek termelésének módszerrel, lehetőségek, a rendelkezésre álló termelők és a Fővárosi Divatáru Kiskereskedelmi Vállalat relációjában.
4. Készletek és kereslet összhangja, különös tekintettel egyes korosztályok fogyasztói szokásaira, divatra, a demográfiai hullám hatása a választék-összetétel kialakítására. A különféle divatirányzatok intenzitásának mérési lehetőségei, és visszahatása a készletek összetételére.
5. Módszerek, variánsok a vásárlói vélemény rendszeres ismeretének biztosításához. Feltétel: forgalom- és eredménynövelés.
6. Milyen sokoldalú, konkrét tennivaló szükséges a forgalom növeléséhez az idegenforgalom területén?
7. A Fővárosi Divatáru Kiskereskedelmi Vállalattal kapcsolatos, bármilyen szabadon választott tanulmány, mely jelentősnek minősíthető eredményt hoz. (A vállalat profiljába tartozó milyen tevékenységű területek nincsenek megfelelő szinten ellátva, miért, milyen lehetőségeket lehet jobban kihasználni, és hogyan?) A Fővárosi Divatáru Kiskereskedelmi Vállalat a pályázók részére a szükséges információt, (adatok stb.) biztosítja az egyetem belkereskedelmi tanszékén keresztül, s később közvetlen megbeszélések alapján.

AZ IPARI KAR DELEGÁLTJAI

A KISZ-vezetők ipari kari gyűlése október 4-én megválasztotta képviselőit az Egyetemi, illetve a Kari Tanácsba. Az Egyetemi Tanács munkájában ebben az évben Zákonyi János negyedéves közlekedés Sándor (ipar IV. évf.)

VIET-VASÁRNAP

Egyetemünk az idén is megrendezi a hagyományos VIET-VASÁRNAPOT.

A hagyományokkal ellentétben nem mezőgazdasági munkát fogunk végezni, hanem az építőiparban keressük meg a vietnami számlára befizetendő összeget. Ezért kértünk minden résztvevőt, hogy ne csak lelkiismeretben készüljön fel, és ennek megfelelően öltözködjön!

A munka időpontja: október 27-e, vasárnap, időtartama 6 óra. Jelentkezni lehet csoportbizalmiagnál, vagy a KISZ-titkárnál található jelentkezési íveken. Ugyanitt kaptok felvilágosítást a találkozás pontos helyéről és idejéről. A vietnami néppel való aktív szolidaritás fontos helyet foglal el KISZ-szervezetünk politikai munkájában. Persze, minden szervezés csak ötlet, ha nem bizonyítja minden kollektíva, minden KISZ-tag részvételével és jó munkafegyelmével a vietnami nép iránti szolidaritását.

KISZ-bizottság Szolidaritási bizottság

HENDEL LAJOS:

Rizsszemek

Századunk záróra előtt, hangol a zenekar... tusra készül

Bombák, rakéták robbanása közt. Kurázs mama szekerén bankárok ülnek, Rizsszemek keverednek a vérrel. Halászokat a tengeren golyószórók üdvözlik Anyahajókon öldöklő-gépek, És az anyák karjukon... halott gyermeket visznek...

Újult erővel az úton

A KERESKEDELMI KAR pártvezetőségválasztó taggyűlésén a vezetőség beszámolója részletesen és alaposan értékelte az elmúlt 2 évben végzett munkát,

központi helyen az ifjúság között végzett tevékenység problémáival foglalkozott.

Mind a vezetőségi beszámolókból, mind pedig az azt követő hozzászólásokból az az általános kép bontakozott ki, hogy a kari pártmunkában az elmúlt 2 év során komoly javulás tapasztalható. Ez az értékelés mindenekelőtt két területet érint: javult az alapszervezet szervezeti munkája, de ezzel együtt határozott fejlődés tapasztalható a politikai-ideológiai kérdésekkel való foglalkozás területén is.

A beszámoló — bár ahogy ezt több hozzászóló is érintette — nem személyekre szólóan értékelte a munkát, mégis konkrét és bíráló hangvételű volt. A vezetőség saját munkájának kritikusi értékelése mellett komoly bírálatot illette az alapszervezet területén időnként jelentkező és a munkát hátráltató nézeteket, felfogásokat. A beszámoló, a vitában elhangzott észrevételek, de maga a vita jellege is azt igazolta, hogy az alapszervezet tagságának aktivitása a pártrendezvényeken még kívánni valót hagy maga után.

Bár az alapszervezet tagjai a mindennapi munkában egymás között és a párttagokkal is a tanácskezes elmondják véleményüket, vitákban alkalmazzák ki álláspontjukat. Ez nem jellemző minden esetben a taggyűlésekre.

Jellemző az is, hogy a tagfelvételeknél a jó előkészítést nem követi beható vita és értékelés a taggyűlésen.

SZÁMOS HOZZÁSZÓLÓ foglalkozott a hallgatóság között végzendő munka problémáival, a reform következtében kialakult új feltételekkel. Az olyan véleményekkel szemben, amelyek az új feltételek között elsősorban a Nyelvi Intézet kommunistainak szerepét hangsúlyozták a párttagok való nevelés munkájában, a vita során az a vélemény vált általánossá, hogy ez a munka valamennyi kommunista alapvető feladata és ehhez meg kell teremteni a fővöben a szervezeti feltételeket is.

Több hozzászóló helyesnek tartotta volna, ha a pártbizottság az oktatási reform gondolatának felmerülése idején előzetesen megbeszélte volna a problémákat az egyetemi párt-szervezet kollektívájával. Ugyanakkor kifogásolták a hallgatók, hogy a reformmal kapcsolatos intézkedéseket a KISZ-szerveze-

tekkel és a hallgatói párt-csoportokkal előzetesen nem vitatták meg.

A jelölőbizottság javaslatát —, amelynek keretében a jelölőbizottság elnöke részletesen értékelte a korábbi vezetőség valamennyi tagjának tevékenységét — a taggyűlés mind a titkár személyére, mind a vezetőség összetételére elfogadta. A titkár személyére a vita során több javaslat hangzott el, ezek azonban nem érték el a szükséges szavazatot, így nem is kerültek a jelölőlistára. A vezetőségi tagokra a jelölőbizottság javaslatán kívül más javaslat nem történt.

A megválasztott vezetőség: **TITKÁR: Kolacsek András** (Belker. Tanszék), **TAGOK: Szanyi Jenő, Huszár Ernő** (Külker. Tanszék), **Selmezi Lajos** (Belker Tanszék), **Radványi Tamás** (Nyelvi Intézet),

AZ ÁLTALÁNOS KARI taggyűlés is behatóan foglalkozott az alapszervezet kétféle tevékenységével. Részletesen elemezte a hallgatók felé folytatott eszmei-politikai munka eredményeit és fogyelemességait. A hallgatók között folyó politikai munka feladatait a taggyűlés a következőkben jelölte meg:

Szélesíteni kell az aktív hallgatók körét. Olyan tartalmú és formájú vitákat, akciókat kell szervezni, amelyben a különböző érdeklődésű hallgatók be tudnak kapcsolódni. A jólérmelmezett széles körű tömegpolitikai munkára lenne szükség.

Fokozhatja a politikai nevelőmunka hatékonyságát a kibontakozóban levő, a hallgatói önállóság növelését elősegítő oktatási reform, a kiszélesedő egyetemi demokratizmus.

Az elkövetkezendő időszakban fontos feladat, hogy a kari párt- és KISZ-vezetőség segítse elő a kollégiumi szellem munkát, a közösségi szellem kialakítását.

A taggyűlés értékelte az alapszervezet két éves pártépítő munkáját is. A fenti időszakban 28 hallgatót vettünk fel a pártba. A pártépítő munkában a fő feladatot a taggyűlés abban jelölte meg, hogy az alapszervezet kommunistainak céltudatosabban, alaposabban kell foglalkozni azokkal, akik elfogadják pártunk politikáját, akik példamutató magatartást tanúsítanak. E munkából minden párttagnak ki kell vennie a részét. A pártépítő munkában a KISZ-szervezetnek is tevékenyen helyt kell állnia. A párttaga nevelés nem kampányfeladat, hanem hosszú, folyamatos nevelőmunka. Egyetemünk hallgatói között sok marxista világnézeti, kommunista gondolkodású, pozitív erkölcsi magatartású fiatal van, akik számára a pártközvetítő szervezeti

közeledésben segítséget, bátorítást kell adni.

A TAGGYŰLÉSI VITÁBAN sok szó esett a képzés korszerűsítésének további feladatairól is. A taggyűlés résztvevői egyetértettek abban, hogy a képzés korszerűsítésének tartalmi feladatai többségükben az elkövetkezendő években jelentkeznek.

A képzés korszerűsítése feladatainak megvalósításában komoly próbatétel lesz a tanácskezes kollektíváknak, de maguknak a hallgatóknak is. Az alapszervezet tagjainak, a KISZ-tagoknak kezdeményezően kell fellépni, az új, a korszerű megvalósításáért. Fel kell tártani az időközben fellépő ellentmondásokat és szót kell érteni azok megoldásában.

Az alapszervezet előtt álló sokrétű feladat megvalósítása kollektív munkát igényel. E munka irányításában, szervezésében fontos feladat hárul az új alapszervezeti vezetőségre. A taggyűlésen megválasztott vezetőség tagjai a következők: **titkár: Vámosi Sándor** (Pol. gazd. tanszék), **tagjai: Gondai József** (Filozófiai tanszék), **Huszár Ernőné** (Könyvtár), **Gyenge Zoltán** (Világ-gazd. tanszék), **Józsa Ödön** (Pol. gazd. tanszék), **Knopp András** (Filozófiai tanszék), **Poller Imre** (Tud. szoc. tanszék).

AZ IPAR KARI pártalapszervezet vezetőségválasztó taggyűlésén a beszámoló és a hozzászólók egyaránt előtérbe állították a párttagok felelősségét az ifjúság nevelése és a KISZ-munka segítése terén. Hangsúlyozottan kiemelték, hogy

az oktatási reformmal együttjáró megnövekedett oktatási munka nem hátrálthatja az oktatók felelősségét a hallgatók nevelésében. A nevelői munkának nemhogy csökkennie nem szabad, hanem növekednie kell.

Itt elsősorban a szeminariumvezetők és a párttagok felelősségét emelték ki. A nevelői munkának ki kell terjednie olyan területekre is, amelyek nem kapcsolódnak szorosan az egyetemi oktatáshoz. Így helyes lenne, ha oktatónk az egyes kultúrarendezvényeken is ott lennének, hogy a hallgatók véleményét, személyüket közelebbről megismerjék.

Az ipar kari pártalapszervezet tagjai — elsősorban a hallgatói pártcsoportok segítségével — a többi pártalapszervezeteknél jobb —, rendszeresebb munkát végeznek. Többször beszéltek a kommunista

munkastílusról, mintegy feladatként jelölték meg, hogy a következőkben vitassák meg a vezetést, a párt-szervezet és a párttagok közötti kapcsolatát, valamint a munkatársi viszony kérdéseit.

A PÁRTÉPÍTÉS terén a legtöbbet a patronáló tanárok tehetnek, hiszen a hallgatók szakosítása később kezdődik, évenként más-más foglalkozik a diákkal, csökken a jó emberi kapcsolat kialakításának lehetősége, azonban a patronáló párttagok lelkiismeretessége eme szervezeti nehézségeket pótolni tudja.

A párt és tömegek kapcsolatának megjavításához az is hozzátartozik —, mondták többben —, hogy ismertessük az alapszervezet tevékenységét, igényeljék a párttagoktól a segítségét.

A taggyűlés **párttitkárnak: Komjáti Zoltánt** (Stat. tanszék), **vezetőségi tagoknak Csizmadia Ernő** (Mezőg. t.), **Marcell Jenő** (üzemvezetési t.), **Tóth Ferenc** (Számviteli t.) és **Erőds Ella** (Számviteli t.) elvtársakat választotta meg.

Az új működési szabályzat-tervezetről

Dr. Gombár József, a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztályának vezetője látogatott el október 8-án egyetemünkre. Előadásának első részében „Egyetempolitikai” kérdésekről beszélt. Ennek

legérdekesebb, legfontosabb része volt az új egyetemi működési szabályzat-tervezet, amit hamarosan megismertetnek egyetemünk hallgatóival is —, a **KÖZGAZDÁSZ** mellékletként jelenik majd a részletes, kb. 40 gépeletről álló tervezet.

Ezt a nemzetközi diákmozgalom kérdéseiről szóló beszámoló követte.

Mindkét témakör olyan, amely egyetemünk minden hallgatóját érdekelheti. Ezért volt meglepő, hogy a meghívott alapszervezeti titkároknak, KISZ-vezetőségi tagoknak csupán mintegy harmadrésze jelent meg az előadáson!

Mivel az előadás után vitára már nem jutott idő, Gombár elvtárs megígérte, hogy a közeljövőben megbeszéljük, amikor választ ad a felmerült kérdésekre is.

Őszirozsás évforduló

A munkásság mérhetetlen korszakművelése, a parasztságot béklyóba verő feudális birtokviszonyok, a nemzetiségi ellentétek, a Rákóczi-féle vezetéssel való szembefordulása újlag gátat vetett annak, hogy a magyar közvélemény igaz képet kapjon az őszirozsás forradalomról.

A legutóbbi évtized azonban gyökeres változást hozott a történelmi dátum méltatásában is. Marxista történetírásunk ebben az időben már számtalan kiváló munkát produkált, amelyek jelentőségének megfelelően ábrázolják a forradalom eseményeit, kihatásait, s történelmi jelentőségét.

Mert az 1918-as polgári forradalom győzelmének a magyar munkásmozgalom szempontjából is nagy jelentősége volt. A Szociáldemokrata Pártban ugyanis a győzelmet követően napirendre került egy különálló, osztályharcos, a szocialista forradalomért küzdő munkáspárt megalakításának gondolata.

1918. október 30-án tehát igazi forradalmi folyamat kezdődött. S már az első napokban túlhaladt ez a polgári demokrácia fázisán és az elkövetkezendő hónapok során a külső és belső reakcióval vívott véres harcokban eljutott a szocialista forradalom küszöbéig.

Es ez volt az 1918-as őszirozsás forradalom legnagyobb érdeme.

demokrácia és a polgári radikális sommás elítélése, valamint a forradalom nagy történelmi alakjának, Károlyi Mihálynak, a Rákóczi-féle vezetéssel való szembefordulása újlag gátat vetett annak, hogy a magyar közvélemény igaz képet kapjon az őszirozsás forradalomról.

A legutóbbi évtized azonban gyökeres változást hozott a történelmi dátum méltatásában is. Marxista történetírásunk ebben az időben már számtalan kiváló munkát produkált, amelyek jelentőségének megfelelően ábrázolják a forradalom eseményeit, kihatásait, s történelmi jelentőségét.

Mert az 1918-as polgári forradalom győzelmének a magyar munkásmozgalom szempontjából is nagy jelentősége volt. A Szociáldemokrata Pártban ugyanis a győzelmet követően napirendre került egy különálló, osztályharcos, a szocialista forradalomért küzdő munkáspárt megalakításának gondolata.

1918. október 30-án tehát igazi forradalmi folyamat kezdődött. S már az első napokban túlhaladt ez a polgári demokrácia fázisán és az elkövetkezendő hónapok során a külső és belső reakcióval vívott véres harcokban eljutott a szocialista forradalom küszöbéig.

Es ez volt az 1918-as őszirozsás forradalom legnagyobb érdeme.

Pongrácz György

Mindig másokért

NEGYVEN ÉVEL EZ ELŐTT lett tagja a Kommunista Ifjúságunk Magyarországi Szövetségének Farkas Sándor elvtárs, a Tudományos Szocializmus Tanszék vezetője, — negyven éve párttag. Megkerestem, hogy beszéljen az eltelt időről, készítsen egy kis jubileumi számvetést.

— Hogy vetődött fel Farkas elvtársban a hovatartozás kérdése?

— Az 1920-as évek végén kerültem kapcsolatba a szocialdemokrata mozgalommal. Vitáznia jártam oda a hasonló korú fiatalokkal. Kérdések, problémák sokasága várt helyes megválaszolásra. A hosszú viták során sorra-rendre megcáfolták azokat a — ma így mondanám — polgári nézeteket a társadalomról, kultúráról, stb., amelyeket kezdetben védelmeztem. Szerettem olvasni, s ennek segítségével is sokról fokra jutottam el oda, hogy megtaláljam a helyes, tudományosan megalapozott válaszokat kérdéseimre.

Ebben az időben nagyban segítette a hovatartozás tisztázását az is, hogy maga a rendszer, a Horthy-fasizmus szolgálatot szemléltető példákat.

— Milyen emlékei vannak az elmúlt 40 évről?

— Ebben a vetületben a négy évtized leglényegesebb tanulságát talán abban tudnám összefoglalni, hogyha hibáktól, tévedésektől nem is egészen mentesen — hiszen ilyet elképzelni sem lehet —, a felmerült sorskérdésekre — a nagy világgazdasági válságra, a fasizmusra, a Népfrontra, a háború alatti ellenállási mozgalmakra, a népi demokratikus átalakulásra, napjainkban a háborús veszély és a kolonializmus elleni harcra — a leghelyesebb feleleteket mindig a kommunista adták.

Sok az emlék, szépek is, kevésbé szépek is. Ma szinte lehetetlennek tűnik, amit akkor minden fiatal kommunista végigcsinált: naponta 10—11 óra munka, három-négy óra a mozgalomban, így olvasásra jószerevel csak az éjszakából futotta.

EZÉRT VAN KÉT ESEMÉNY, melyre mindig egy kis büszkeséggel gondolok vissza. Az egyik: hatunknak a

Dr. Farkas Sándor

párt megbízásából az 1931-ben kihirdetett statárium idején találkozunk kellett. Ekkor már meghozták a statárium alapján az első halálos ítéletet egy szerencsétlen fiatal munkanélküli bankrablást kísérlete nyomán. A játék szemmel láthatólag nem babra ment. Mégis, ötven ott voltunk. A másik az 1942. március 15-i tüntetés volt. 12 év óta először jöttek el ezek a KMP kezdeményezésére született történelmi emlékbizottság hívó szavára — tüntetni a háború ellen. A háború után a pártapparátusban kulturális területen, a sajtónál dolgoztam, majd az egyetemre kerültem oktatónak.

— A jubileumi számvetés után, melyek Farkas elvtárs tervei?

— Terveim sokkal nagyobbak, mint amit meg tudok vállalítani. Van egy titkos tervem; szeretném, ha a tudományos szocializmus oktatása eljutna oda, hogy feleletet adjon mindazokra a kérdésekre, melyek felmerülnek az emberekben. Ez persze sok nehézségbe ütközik. Most tanulmányt írok az 1931—34-es évek egyetemi ifjúságának kommunista mozgalmáról, részt veszek egy újszerű hézagpótló ideológiai vállalkozásban: egyik szerkesztője vagyok az 1970-re készülő munkásmozgalmi lexikonnak.

— Mit tanácsol Farkas elvtárs a fiataloknak?
— Azt ajánlom, törekedjenek a kényes kérdések merész felvetésére, s ezekre olyan feleleteket igyekezzenek adni, melyek helyesen veszik tekintetbe a társadalmi valóságot, és a megoldás esetleges nehézségeit.

Faragó András

Oszolyi gondolatok

Egy év után újra találkoztunk az illegális kommunista hagyományos kirándulójánál, hogy a KMP megalakulására, a vietnami háború hőseire emlékezzünk. Igen, újra találkoztunk, mert nem nagyon változtak az arcok tavaly óta. Kevés volt az új arc, kevés volt az elsős, a középiskolás ezen a kiránduláson. A krónikus érdektelenség és közöny, ami ezt a megozduást tavaly is, idén is övezte egyenesen vezet ahhoz a következtetéshez, hogy a szervezés akut bajokkal küszködik.

Mert nem igaz, hogy nem lehet megmozgítani az embereket, s itt főleg elsősökre gondolunk, hogy egy ilyen kiránduláson részt vegyenek.

Mert nem igaz, hogy nem lehet a kultúrosztállyal karöltve egy rövid, színvonalas műsort összeállítani erre a napra.

Mert nem igaz, hogy helyes az, hogy egy szó sem hangzik el ezen az évfordulón. A KMP megalakulásának történetéről, magáról a pártól.

Ugyanakkor jól érezzük magunkat ezen a szép őszi vasárnapon, és vidáman énekeltünk együtt a Gerillákkal.

Ugyanakkor érdekes beszélgetést folytattunk Kende Istvánnal, egyetemünk docensével, a vietnami helyzetéről, az ehhez kapcsolódó világpolitikai kérdésekről.

Sok, a „mert nem igaz” és „ugyanakkor”. Ellentmondások benyomásokat szereztek. Arról van szó, hogy a szolidaritási bizottság tevékenysége az elmúlt három év folyamán egyre nagyobb nehézségekbe ütközött, hogy ebben a pillanatban is vezetési gondokkal küszködik, hogy céljai nem tudtak igazán a tömegek céljává lenni, s hogy azok a mozgalmi formák, amelyeket felújítottak, úgy látszik ma már nem megfelelőek, s nem elég vonzóak a fiatalok többsége számára. De ezenfelül van más tanulsága is ennek a kirándulásnak.

Mégpedig az, hogy ha szervezünk valamit, legyünk igényesek önmagunkkal, és tiszteltetel másokkal szemben. S végezzünk becsületos munkát.

— Patkó —

Könyvkatalógusok között

Különvélemény — ösztöndíjügyben

Váratlan meglepetés ért — bár nem vagyok közvetlenül érintve —, amikor a KÖZGAZDÁSZ szeptember 21-i számában elolvastam a népköztársasági ösztöndíjas hallgatók névsorát. Elolvastam ugyanis a kari hirdetőtáblán azt névsort is, amelyet az Általános Kar KISZ-szervezete állított össze, az általa reálisnak ítélt sorrendben.

Meglepetés pedig azért ért, mert a két névsor között lényeges eltérések vannak. Mi okozza ezeket az eltéréseket? Milyen szempontok alapján állítják össze a végleges sorrendet? Milyen fórumok, és milyen mértékben döntenek a népköztársasági ösztöndíj odaítéléséről?

Ezek a kérdések vetődtek fel bennem, ezeknek próbáltam utánajárni.

Kezdetnek áttanulmányoztam az idevonatkozó előírásokat. Ebből kiderült, hogy az ösztöndíj elnyerésének négy feltétele van. Két feltétel keresztléte, vagy jeles eredmény, egy tárgyból kiemelkedő tudás, aktív politikai-közéleti tevékenység, és a közösségi munkában való aktív részvétel. Megtudtam azt is, hogy a négy feltétel egyidejűsége a fontos, azaz a fenti sorrend nem jelent egyáltalán fontossági sorrendet is.

Ezek szerint állították össze a sorrendet először a KISZ képviselői, véglegesen pedig a dékánból, dékánhelyettesből, a párt és a KISZ képviselőiből álló bizottság.

Az Általános kari KISZ-szervezet 12 hallgatót első, harminckilenc hallgatót második fokozatra javasolt. Az első fokozatra javatok közül egy hallgató kivételével — aki a második fokozatot kapta meg — mindenkit elfogadtak. A lényeges eltérés a második fokozatra mutatkozott.

A minisztérium 26 hallgatónak adta meg az ösztöndíjat. A KISZ-névsor első 26 helyén állók közül nyolcan maradtak ki, de a rangsorolásban ezen kívül is jelentős eltéréseket találtam.

Például a KISZ-névsor első helyén Koncz Margit állt. Két félév jeles eredménye — egy-egy közepes orosz nyelvjeggyel — az Érdekvédelmi Bizottság vezetői tisztsége, a Rudas László utcai kollégium Diákbizottságában betöltött funkciója alapján került erre a helyre. Az ösztöndíjat megkapta, de a végleges névsorban csak a 23. helyen találkozhattunk a nevével.

Gidai Gabriella a harmadik helyen állt. Mindkét félévben jeles eredménnyel végzett, csak orosz nyelvből volt jelesnél rosszabb jegye — először elégséges, majd közepes. A Statisztikai Tanszéken TDK-munkát végző, az Érdekvédelmi Bizottság tagja, alapszervi titkár, a Vietnami Vasárnapok rendszeres résztvevője. A végleges listán a 32. helyre került — nem kapta meg az ösztöndíjat.

Simonyi Agnes egy közepes jeggyel a 13. helyen állt, a dékáni rangsorban a 26. helyre került. (Az ösztöndíjat ő sem kapta meg, mert egy, az I. fokozatosok közül ide áttett hallgatót is a 26. ösztöndíjas közé sorolták.) A Külügyi Osztály munkatársa volt, az egyik géprőliskolában egy évig politikai kört vezetett.

Ugyanakkor olyan hallgatók, akik sokkal kevesebb KISZ-munkát végeztek, csupán azért, mert nem egy közepes, hanem két jó jeggyel érték el a jeles eredményt, jóval előbbre kerültek a névsorban.

Ezek után Nyilas József elvtársától, az Általános Kar dékánjától arra kértem választ, hogy milyen szempontok alapján történt a sorrend végleges kialakítása — azaz mi tette szükségessé, hogy a sorrend ennyire megváltozzon?

Nyilas elvtárs elmondta, hogy a népköztársasági ösztöndíj elsősorban tanulmányi ösztöndíj.

„A mozgalmi munka — éppen társadalmi jellegénél fogva — nem szerepelhet semmilyen állami jutalmazás alapján. (Ha a mozgalmi munkát díjaznánk, azaz éppen társadalmi-mozgalmi jellegét kérdőjeleznénk meg.) Tehát az elbírálásnál elsőrendű szempont a tanulmányi eredmény.

A népköztársasági ösztöndíjat kérők közül mindenki végző valamilyen társadalmi munkát, ami az ösztöndíj adományozásának fontos feltétele. Néhány hallgató, aki nem végzett társadalmi munkát, s az egyetemi, valamint általános közösségekben passzív volt, ki is maradt az ajánlottak közül. A mozgalmi munka általános feltétel volt, és gyakorlatilag ott kapott nagy szerepet, ahol azonos eredményű hallgatókról volt szó. Itt azok kerültek előtérbe, akik jobb, és több mozgalmi munkát végeztek.

A KISZ-szervezet javaslatában egyes elégséges és közepes jeggyel is kapott hallgatóknál túlságosan nagy szerepet kapott a mozgalmi munka. Ezért történt a közepes és elégséges jegyek kiemelése, a sorrend megváltoztatása, ami nélkül az egész lista komolytalanná, védtetelenné vált volna.”

Ugyanakkor Nyilas elvtárs azt is elmondta, hogy a jellemzőek jónak, alaposnak, lelkiismeretesnek találta. Ezek szerint állították össze tehát a végleges sorrendet, amivel a pártszervezet és a KISZ jelenlévő képviselője is egyetértettek. Ez tehát a magyarázat. Az eltérés a feltételek különböző értelmezéséből adódik. Így vetődik fel a legfontosabb, leglényegesebb kérdés — ki értelmezi helyesen a követelményeket?

A kérdés eldöntéséhez nézzük meg még egyszer a feltételeket. Igaz, a népköztársasági ösztöndíj elsősorban tanulmányi ösztöndíj. Ezért szerepel a feltételek között a jeles, vagy kitűnő eredmény.

De az nincs előírva, hogy ezt milyen, jelesnél rosszabb jegyekkel kell elérni. Azon hallgatók kiemelését, akiknek közepes, vagy elégséges jegyük volt, a rendelkezés nem indokolja — és ez nem is jelent reálisabban elbírálást.

Egyrészt azért nem, mert a közepes jegyeket a hallgatók nagy része nyelvből szerezte, amihez nemcsak szorgalom, hanem érzék is kell. Másrészt azért nem, mert közepes, vagy elégséges jeggyel már igen nehéz jeles átlagot elérni.

És végül — talán a legfontosabb — egy közepes, ami esetleg csupán a vizsgaszerezése forgandósága miatt „csúsztott be”, még nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy a hallgató valamilyen más tárgyból az átlagnál sokkal jobb, kiemelkedőbb legyen — ha azokat, akik hármast is kaptak elve kiemeljük, ezt a nagyon is lényeges szempontot hagyjuk figyelmen kívül.

A másik probléma a mozgalmi munka megítélése. Igaz, a mozgalmi munkát nem jutalmazhatják.

De olyankor, amikor az ösztöndíj odaítélésének feltételeként szerepel, mindenképpen nagyobb szerepet kell kapnia, mint jelen esetben kapott.

Hízen minél több időt, energiát áldoz valaki a közösséget végzett munkába, annál nehezebb feladat a jeles eredmény elérése.

A négy feltételnek egyforma súllyal kell szerepelnie — ezt mondja a rendelő. Hogy mechanikus lenne a jelesek kizárólag a mozgalmi munkájuk szerint rangsorolni, ugyanúgy mechanikus, pusztán adminisztratív módot jelent a mozgalmi munkát végzők tanulmányi átlag szerinti rangsorolása is — ahogy ebben az esetben történt. A kettőnek egyformán érvényesülnie kell.

A cél az, hogy ne a „langyos jelesek”, hanem a valóban kiemelkedők kapják meg ezt az ösztöndíjat.

Mi lehet a megoldás? Olyan közös döntést kell hozni, amibe a KISZ-szervezet is beleszólhat. Jelenleg a KISZ csak véleményez, javaslatot tesz, vitakozhat, elmondhatja a véleményét, érveit — de a döntést nem vétőzhatja meg, ilyen joggal nem rendelkezik.

Megoldás tehát a vétőjog megadásá lehetne — az olyan esetekben, ahol a dékáni rangsorolás és a KISZ-tagság véleménye eltér egymástól,

a döntés joga — a fellebbezés alapján — valamelyik felső fórumot illetné meg.

Kozma Judit

VIT-vita

A szófiai Világifjúsági Találkozó tapasztalatait értékelték 4-én este a klubban. Kárpáti Sándor, a KISZ KB titkára nagyon érdekes, személyes és közös tapasztalatokra épített előadásában a VIT előkészületeiről, a különböző programokról, vitákról számolt be.

A mi legfőbb feladatunk a VIT-en az volt, hogy minden-hova vigyük el, terjesszük a kommunista fiatalok eszméit, állásfoglalását. Épp ezért a kelet-európai országok delegációi gondoskodtak a különböző eszmecserék, fogadások megszervezéséről. (Ezek a vitafórumok a problémák jóval szélesebb körét fogták át, mint ahogy azt a bolgár házigazdák eredetileg elképzelték. Csak így sikerülhetett egy sor, melyben meghúzódo kérdést tisztázni, csak így sikerülhetett az anarchisták elszigetelése.)

Kárpáti elvtárs beszámolt elmondta negatív benyomásait is: a nyugati fiatalokhoz képest, mi felkészületlenek vagyunk a közvetlen, kötetlen vitákban. Nagyon sokszor nem állunk meg kézen arra, hogy bármikor, bármiről vitázni tudjunk, hogy leszereljük a támadásokat. Nem vagyunk hozzászokva az utcai vitához, a spontán problémafelvetéshez.

Horogdobás

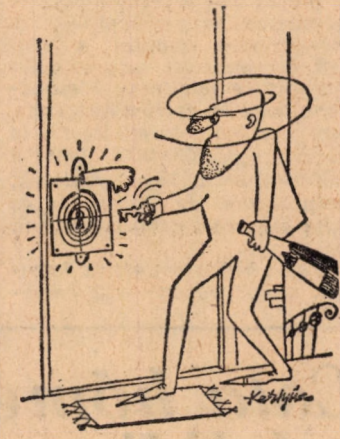
Feketezakós fiatalember jön sietős léptekkel az I-es előadóterem felől. Korát és az I-es előadó beosztását tekintve első éves lehet.

A lift közelébe érve csonkig égett cigarettáját négy-öt lépésszerű elegáns „horogdobással” küldi a szeméttartó felé. Ügyes kosaras lehet — állapítom meg magamban. A cigarettacsikk messze elkerüli rendeltetési helyét. Mégsem olyan ügyes, korrigálok véleményem.

Fiatalemlerünk hanyag pillantást vet a célt févesített csikkre, s azt kicsit arrebbrúgva, sietős léptekkel megy a kijárat felé...

Talán otthon is így csinálja? Fureszen szokik a gölya...

— ácz

Gölyabál után is haza kell érn valahogy...

TDK

pályázati témák

ÁLTALÁNOS KÖZGAZDASÁGI KAR

Politikai gazdaságtan tanszék

- A modern polgári növekedéselmélet. (Egy vagy több képviselőjének művel alapján.)
- Modern polgári államelmélet. (Egy vagy több képviselőjének művel alapján.)
- Termelési függvények a polgári közgazdaságtanban.
- A fogyasztói árak, a bérék és a béreket, fizetéseket terhelő adók alakulása a tőkésországokban a II. világháború után.
- Az amerikai fizetési mérlegek és az amerikai aranytartalékokat meghatározó tényezők a II. világháború után.
- A beruházások és a nemzeti jövedelem növekedése a fejlett tőkésországokban a II. világháború után.
- A gazdasági növekedés tényezői és a szocialista népgazdaság dinamikus egyensúlyának feltételei.
- Verseny a szocialista piacban és a monopóliumhelyzetben lévő vállalatok szerepe.
- A nemzetközi együttműködés pozitív tényezői és akadályai a szocialista világszervezetben.
- Az érték és az árak alakulása és viszonya a magyar szocialista gazdaságban.

Népgazdaság tervezése tanszék

- A kísérleti népgazdasági programozás eddigi tapasztalatai.
- A gazdasági növekedés tervezésének egyes kérdései.
- Ártervezési módszerek.
- A piacszabályozás egyes problémái.

Pénzügyi tanszék

- Beruházási politikánk időszerű kérdései.
- Megyei szintű tanácsok pénzügyi irányító és ellenőrző tevékenysége.
- Különböző szintű költségvetési szervek mikroökonomiai és pénzügyi problémái.
- A költségvetés bevételeinek közgazdasági funkciói.
- A költségvetési finanszírozási módszerek („állami támogatásból”) szükségessége a mezőgazdaságban, és hatása a mezőgazdasági üzemek gazdálkodására. Devizapolitikánál az új gazdasági mechanizmusban.
- Az alsó szintű hitelintézetek és a népgazdasági tervek közötti kapcsolat.
- A vállalatfejlesztés pénzügyi forrásai — azok orientoáló hatása a vállalati döntésekre.

Világ gazdasági tanszék

- A fejlett tőkésországok gazdasági fejlődésének problémái (egyes országok gazdasági fejlődését vizsgálva).
- A fejlődő országok gazdasági fejlődésének problémái (egyes országok gazdasági fejlődését vizsgálva).
- A szocialista országok gazdasági fejlődésének problémái (egyes országok gazdasági fejlődését vizsgálva).
- A szocialista nemzetközi munkamegosztás elméleti problémái.
- A szocialista országok közötti együttműködés sajátosságai és problémái.
- A termelőerők fejlődésének főbb kérdései a világgazdaságban.
- Az állam gazdasági ösztönzőszabályozó és világgazdasági feladatai.
- Gazdasági növekedés elméleti problémái és vizsgálata a fejlődő országokban.
- Gazdasági integrációs folyamatok a világgazdaságban.
- Nemzetközi gazdasági kapcsolatok tervezése, szervezése a fejlődő országokban.
- A gazdaságfejlesztés problémái a fejlődő országokban.
- A modern kapitalizmus modellje és a nemzetközi kapcsolatok.

Gazdaságtörténeti tanszék

- Egy gyár vagy termelőszövetkezet története.
- Tanulmányi felszabadulás utáni gazdaságtörténetünk két évtizedéből.

Szociológiai csoport

- A munkahelyi kiscsoportok. A szocialista brigád, mint munkahelyi kiscsoport.
- A bér, bérezés, bérpolitika szociológiai vonatkozásai.
- A gazdasági szervezetek típusai. Az egyén és a szervezet.
- A munkakereső-gazdálkodás szociológiai problémái.
- A technikai haladás és az ember.

Pedagógiai csoport

- A technikai tudományos forradalom és a közoktatási feladatok.
- A közoktatás hagyományos formáinak problémái.
- A programozott oktatás általános jellemzői.
- Programozási rendszerek az oktatásban.
- A közgazdasági tantárgyak programozásának sajátosságai a középiskolában.
- A programozott vizsgáztatás problémái.
- A tanulás különböző elméletei.
- A pedagógiai munka hatékonysága közgazdasági szempontból.
- Makarenko pedagógiája és a mai iskola.
- Egy szabadon választható szakmódszertani téma (szaktanárral való előzetes megbeszélés alapján).

IPARI KAR

Statisztikai tanszék

- A munkatató és munkatermelékenység statisztikai vizsgálatának sajátosságai iparvállalatok

nál az új gazdaságirányítás rendszerében.

- Az idősorok elemzésének néhány kérdése. (Valamely gazdasági jelenség idősorainak elemzése vagy elméleti módszertani kérdések kifejtése.)
- Az 1968/69. tanévben délelőtti tagozatra jelentkezett hallgatók felvételi és középszikolai eredményeinek összehasonlítása, elemzése.

Matematika tanszék

- Dekompozíciós módszer alkalmazása nagyméretű feladatok megoldására.
- Vegyes integrer programozási algoritmusok vizsgálata számítástechnikai szempontból.
- A dualitás problémájának közgazdasági interpretációja.
- Gazdasági folyamatok periodicitásának matematikai-statisztikai vizsgálata.
- Vállalati pénzügyi kapcsolatos időszereleméleti vizsgálatok.
- A Prekopa—Ziemann készlet-gazdálkodási modell kibővítése költésgélemezéssel.

Számvetel tanszék

- A termelési költség és önköltség tartalma, önköltség-számításunk problémái.
- A dolgozó anyagi ösztönzése és érdekelttsége a gazdaságirányítás új rendszerében.
- Jövedelemelvonás és eredmény-elismertetés a szocialista iparvállalatoknál.
- A vállalati gazdasági döntésekhez szükséges legfontosabb értékmutatók és meghatározásuk különböző módszerei.

Ipar gazdaságtan tanszék

- A vállalati beruházási politika kérdései.
- Likviditási és likviditási politika iparvállalatoknál.
- Vállalati növekedési modellek.
- A vállalati beruházások finanszírozásának problémái.
- Vállalati versenyanalízis.
- Meghatározott termekre, illetve vállalatra vonatkozó piacukutatás.
- A műszaki fejlesztés finanszírozása iparvállalatoknál.
- Iparvállalat és műszaki kutatóintézet kapcsolata.
- Matematikai módszerek felhasználása a készletgazdálkodásban.
- A gazdasági döntések decentralizálása vállalatban belül.
- Az egyesületek szerepe és munkamegosztása az új gazdasági mechanizmusban.
- A vállalatok közötti verseny kibontakozása és konkrét formái valamint hatásai kiválasztott iparágban.
- A termelőkapacitások kihasználásával kapcsolatos gazdaságossági számítások. Érdekeltség a kapacitáskihasználás fokozásában. Az optimális kapacitáskihasználás.
- A vállalati bérpolitika kialakítása. A bérpolitika a jövedelem-érdekeltség és a munkaerő-gazdálkodás összefüggései.
- Ipari vállalatok gazdaságossági számításai. Az optimális telephely megválasztása. A vidéki ipartelekítés gazdasági ösztönzőinek hatása az új mechanizmusban.
- A nyereségérdekeltség ösztönző hatásának fejlesztési lehetőségei. A vállalaton belüli differenciált nyereségrészesedési rendszerek tervezése és szervezése. Az önálló üzemelemzés és az egyéni nyereségrészesedési kapcsolata.
- A vállalati árpolitika kialakítása. A szabályozott szocialista piac hatása az árakra. A vállalati árképzés módszerei az új gazdasági mechanizmusban.

Ipari üzemszervezési tanszék

- A vállalati politika tartalmának módosulása a gazdasági irányítás új rendszerében.
- A vállalaton belüli tervezés és érdekelttségi rendszer összehangolása.
- A vezetélemélet szocialista irányzatai.
- A vezetélemélet irányzatai a fejlett tőkésországokban.
- Kivételként alapján történő vezetés módszere.
- A hatáskörök decentralizálásán alapuló vezetés problémái.
- Többtelephelyes vertikális vállalat gyártmányösszetétel optimalizálása.
- Többtelephelyes horizontális vállalat gyártmányösszetétel optimalizálása.
- Egyedi és sorozatgyártást folytató vállalatok gyártmányösszetételének optimalizálása.
- Nyereségtervezés problémái az iparvállalatoknál.
- Gyáregységek és üzemek anyagi érdekelttségi rendszerének, a továbbfejlesztés irányai.
- A munkaidősökkel és a bérezés összefüggései valamely iparágban, valamely vállalatnál.
- A bérstruktúra elemzése valamely vállalatnál.
- Vállalati igazgatási rendszer továbbfejlesztésének kérdései valamely vállalatnál.
- Vállalaton belüli termelőegységek vezetés, igazgatási, gazdálkodási rendszere, továbbfejlesztésének irányai.

Közlekedés gazdaságtana tanszék

- A népgazdasági szempontból felesleges (nem gazdaságos) szállítások és kiküszöbölésük módjai.
- Az ipar és mezőgazdaság termelésének fejlődése és a szállítási igények alakulásának összefüggése.
- A közlekedés vagy egyes ágazatainak devizaszerző szerepe a népgazdaságban.
- Öntömözámítási módszerek alkalmazása üres vagonok elosztásánál.
- A vállalati önállóság és a központi irányítás szerepe a közlekedésben és hírközlésben.

(Folytatás a 4. oldalon.)

? Új me(ch)anizmus ?

30 százalékkal olcsóbban adom, ha megveszik mind...

Katalógusolvasás! Siessenek!... (Nagy János karikatúrái.)

TDK

pályázati témák

(Folytatás a 3. oldalról.)

- Mezőgazdaság gazdaságtana tanszék**
- Gazdasági tényezők hatása a mezőgazdasági üzemek jövedelmezőségére és a termelés szerkezetére.
  - A mezőgazdasági termelés valamely ágának közgazdasági vizsgálata.
  - A közgazdasági-matematikai módszerek mezőgazdasági alkalmazásának lehetőségei és problémái.
  - Az anyagi ösztönzés formái, problémái a mezőgazdaságban.
  - A munkaerő-gazdálkodás, a munkaerő-ellátottság helyzete, továbbfejlesztése az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben.
  - A mezőgazdaság anyagi-műszaki ellátottsága és a termelés összefüggései.
  - Az állattenyésztési ágak és a takarmánybázis összehangolásának feltételei és lehetőségei a mezőgazdasági üzemekben.

KERESKEDELMI KAR

- Belkereskedelem gazdaságtana tanszék**
- Az ipar és kereskedelem kapcsolata.
  - Egy kereskedelmi vállalat marketing politikájának értékelése.
  - A kereskedelmi beruházások hatékonysága.
  - A kereskedelmi vállalatok tevékenységének finanszírozása.
  - A forgalmazás és az áruforgalom fejlődésének problémái a harmadik 5 éves tervben.
  - Reklámhatékonyság és vizsgálatainak módszertani kérdései.
  - Vezetői munka és irányítás a belkereskedelmi vállalatoknál.
  - Magyarország helye a nemzetközi idegenforgalmi piacon.
  - A kereskedelmi hálózat egységének finanszírozási és létszámpraxiskódási problémái.
  - A hálózat és forgalom területi

- megoszlásának arányai és problémái a kereskedelem egyes ágazataiban.
- A piacutatás módszertani problémái kereskedelmi vállalatok gyakorlatában.
- A mezőgazdasági termékek kereskedelmének időszerű problémái.
- A szövetkezeti kereskedelem fejlődésének sajátosságai.
- A vállalati jövedelmezőség kérdései az új gazdasági mechanizmusban, egy meghatározott kereskedelmi ágazat területén.

Külkereskedelem gazdaságtana tanszék

- Személyi export és import piacutatás.
- Valutáris együttműködés problémái a modern tőkés gazdaságban.
- A nemzetközi munkamegosztás elméleti kérdései.
- Árak és árpótluka a szocialista országokkal folytatott kereskedelemben.
- A vegyipari anyagok világkereskedelmének sajátosságai.
- A gyengeáramú műszerkereskedelem.
- A mezőgazdasági termékek világkereskedelmének speciális problémái.
- A kőolaj és kőolajtermékek világkereskedelmének piaci elemzése.
- A nemzetközi munkamegosztás szerepe a magyar népgazdaságban.
- A külkereskedelmi népgazdasági hatékonysága.
- Külkereskedelmi ügyletszervezés.

Gazdaságtudomány tanszék

- Valamely ország, országcsoport vagy hazai gazdasági körzet illetve kisebb területi egység gazdaságtudományi elemzése.
- Valamely gazdasági ágazat területi kapcsolatainak, területi elhelyezkedésének tanulmányozása.

Mi újság a RÓBERTEN?

Ha egy felsős ismerőssel először találkozom, előbb utóbb felteszi a kérdést, hol is vagyok ti tulajdonképpen. „A Róberten” — válaszolom — és egy kicsit lebiggyesztem a számat. Másfél hónap alatt már megtanultam, hogy ezt így kell mondani. Kedves ismerősem pedig sajnálni kezd, régi élményeket idéz fel. „Igen, amikor én is első voltam. Tudom, rideg, ócska hely, nagyon megszégyenítő. Korán kell kelni, nagy a szobalétszám. Ti még örülhettek, mi még 32-es szobákban is laktunk!”

Bár gyakran szídom én is, ilyenkor mégis védeni szeretném. Szegény, számkivetett Róbert-kolesz, téged mindig bánatnak. Mondd, hogy bírod ezt? Igaz, hogy rosszak a záraid, töredeznék az asztalfiókjaid, nincs meleg vized — üreg vagy már —, de azért van panaszkönyved, és a hibákat korrigálhatod.

Körülbelül 700 főből 200 fiatal, elsőéves közgazdász hallgató. Hogy él ez a 200 diák? Mit csinálnak? Hogy töltik napjaikat? Milyen problémáik vannak?

Az első kérdésekre általában válaszolunk akkor, ha idősebb kollégáink érdeklődnek, hogy hol lakunk, melyik a mi koleszunk, illetve nem is mi, hanem ők válaszolnak. Megkérdezik, hogy szabad időnkben mit csinálunk. De erre is ők felelnek: „Persze, egy jó film, vagy színház. Ebből a szempontból egész jó a Róbert, egyik sarkon a József Attila Színház, a másikon a Dózsa mozi. A műsor pedig kitűnő. Szerdán otthon táncolhattok. Ugye, most is a Hobby játsszátok?”

Milyen problémáitok vannak? — kérdezik komoly hangon, segítségére készen. — Ha valami nem érthető az anyaggal kapcsolatban, szóljatok!

Meg is ígérjük, de ha vannak is problémáink — és ez természetes —, kevés felsős diáckedhet azzal, hogy segítséget kértük. Egyáltalán, milyen a tanulás a Róberten? Ha véletlenül egy nem Róbertes betévedne a tanulószobába, egészen meg lenne elégedve. Telt ház, pótszékek — ez érthető, hiszen körülbelül félezer diák számára van egy alig több mint félszáz főt befogadó tanulószoba!

Milyen lelkes társaság! Értéktörvényről, Hegelről és faktoriálisokról halk, csendes zümmögés. Ha azonban ez az idegen ráér, leül a tanuló egyik zugába és figyeli ezt a szorgalmas 60—65 személyt, csalódni fog. Az érthető, hogy bár a klubszoba még körülbelül félszáz főnek sem tud ülőhelyet kínálni, valahol mégiscsak kell

pihenni, kikapcsolódni, de az már nem, hogy erre éppen a tanuló a lehető legalkalmasabb hely! Lehet, hogy ez más koleszokban is így van, ha igen, elkieserítő. Ha nem, még inkább elkieserítő, hogy éppen annak a kollégiumnak a tanulószobájában kell rádiót hallgatni, asztalfocizni, a legújabb olimpiai eredményeket megtárgyalni, amelyek legkevesebb olyan lehetőséggel bír — például a Veress Pálnéhoz viszonyítva —, amelyek segítik a diákokat a tanulásban. Azért, mert hol tanulhat?

1. A tanulószobában — ez az előbb vázolt okok miatt este 7-től körülbelül fél tizenkettőig lehetetlen (ha rádió nincs, van mese és halk duruzsolás).

2. A hálószobában — tizennégy és huszonegy személyes a szobák. Ez a lehetőség is ki van zárva.

3. Egyetemi olvasóteremben — itt általában délután 9-től körülbelül este 9-ig óriási akaraterővel, de lehet tanulni.

4. Egyéb olvasótermek — ezek a legrájdalsabbak. Egyetlen hiba csak az, hogy az itt tanulókkal töltött idő edeskevés ahhoz, hogy nyugodt lelkülettel jelenhessünk meg a szemináriumokon, tudjuk az anyagot!

Kakaeska

A Coca-Cola hőmérséklete és a lelkiismeret

„Egyetemünkön jelenleg nem működik menzabizottság, s a negyedéves Balatoni András távozása után, nincs e területen működő vezető sem.”

Ez volt minden, amit egy háromfős társaság indító információként kapott, a nem túlzottan áldásos, s még annál is kevésbé könnyű munka megindításához.

Hagyományok híján, önálló elképzelésekre, egyetemünk és a Pest-Budai Vendéglátóipari Vállalat közötti szerződés, „házi” alkalmazására kellett építeni. Az alapító lerakása már megtörtént, a „tégla” is lassan a helyükre kerülnek. S ezt talán a tények bizonyítják legjobban.

„Megoldódott a kettőnél több reggeli jegy beváltásának lehetősége; minden nap visszafelé három, esütörtökön és pénteken előre négy, illetve három jegy váltható be, élelmiszerre.

A hűtési és tárolási kapaci-

A tudományos szocializmus oktatásának feladata és célja a társadalmi-politikai erők mozgási törvényszerűségeinek, mechanizmusának megismeretése, tudományos elméleti alap biztosítása a múlt, és elsősorban a jelen politikai eseményeinek megértéséhez.

KÜLÖNELJÁRÁSI DÍJ

Valószínűleg vannak még az egyetemen jólvevő hallgatók, akik nem tudják mit jelent ez a két szó. Azoknak elmesélem.

A minap bekopogtattam az újjászervezett rektori hivatalba, kezembem egy 50 százalékos vasúti igazolvánnyal, amiről már csupán csak egy pecsét, egy íci-pici pecsétcske hiányzott. Elfogódott hangon, egyik lábamról a másikra állva edtem elő és irányú kéréssemet.

Az ügyeletes kartársón folyamodványomat hallgatva hársányan felkacagott, s kijelentette: „Maga csak akkor kap pecsétet, ha 20 forint különjelzési díjat fizet.” Mint derült égből villámcsapás, úgy látott rám az a néhány szó. (Már csak azért is, mert akkor még nem tudtam, mi ez a különjelzési díj.)

A kartársón valószínűleg észrevehette zavaromat, mert kedvesen elmagyarázta, hogy a k. e. d.-at a hozzáam hasonló hanyag egyetemisták fizetik, akik nem időben pecsételtetik le, a pecsételtetni valójukat.

Ennek már a fele se tréfa — gondoltam magamban —, és könyörgésre fogtam a dolgot. Szorongatott anyagi helyzetemet ecseteltem. Elmondtam, hogy én ezért a húszasért, egy csomó szendvicset és kakaót vásárolhatnék lent a büfében, amit, ha elfogyasztok, szép lesznek és kövér, és ez ugye előnyös a népgazdaságnak is.

De ha befizetem ezt az összeget, akkor ugyan lesz pecsét-

tem, de satnya maradok, és ezt végső soron majd jövőendő gyermekeim sínylik meg.

Szomorúan láttam, hogy logikus érvelésem süket fülekre talált. Ekkor felajánlottam egy másik megoldást; hogy nem kell járnom, majd én előveszem a fiókból a stempilt, sőt, még rá is lehelek — neki csak az igazolványra kell helyezni, mert azt ugye én még se lehettem.

De ez a javaslat sem járt nagyobb sikerrel, mint az előbbi. A kartársón kijelentette, hogy nincs ideje hallgatni a hülyeségeimet; — kell a pecsét, vagy nem kell?!

Persze, hogy kellett; hisz azért jöttem. Megtört szívvel nyúltam volna pénztárcámért, de ő leintett, hogy a dolog nem ilyen egyszerű: Most itt kapok egy csekket, ezzel elmegyek a postára, ott befizetem a különjelzési díjat a cécáni hivatal számlájára, majd visszakapom az igazolvólésvényt, amit ide elhozok, és cserében megkapom a pecsétet. Világos, nem?

Lila báránnyelűk vonultak el szemem előtt. Átvettem a csekket, valami udvarias köszönőnével morogtam meg, és kihátráltam a szobából. Eszembe jutott az a régi igazság, hogy a rest kétszer fájrad. De ezembe jutott egy másik igazság is, amit (nem dicsekvés-képpen mondom), akkor találtam ki: Lehet, hogy a különjelzési díj megtanít a rendre, de a gazdaságos gondolkodásra nehezen...

—Jó!

TAN SZÉK R Ó L TAN SZÉ K R E

A tudományos szocializmus oktatásának korszerűsítése

Most kezdődő sorozatunkban Kurtán Lajos a „Közgazdász” munkatársa arról tudósít mindenkit, hogyan tevékenykednek tanszékeink, új oktatási rendszerünk sikeréért, s e munka során milyen elképzelések, feladatok várnak megvalósításra, megoldásra.

A közelmúltban — országos viszonylatban is — jelentős változások mentek végbe a tudományos szocializmus oktatási terén. Új, központi egyetemi jegyzet jelenik meg, új a képzés országos tematikája is. Ezekről a változásokról, a közgazdasági egyetem specifikumairól tájékoztatott bennünket Farkas Sándor elvtárs, tudományos szocializmus tanszékvezető professzora.

ÚJ TEMATIKA ÉS JEGYZET.

— Az új jegyzet megírását két dolog tette szükségessé — mondotta Farkas elvtárs. A régi jegyzetek (például a miénk 1963-ban jelent meg), adatai elavultak, másrészt fejlesztendő a tárgyalási módja, s a rendszerezése is.

Korábban a tárgy oktatásában országosan az erő-

sen történeti jelleg dominált, bár egyetemünk jegyzete már ez időben is törekedett bizonyos logikai csoportosításra, az egyetem szakjellegéhez való alkalmazkodásra.

— A valamennyi egyetem számára fródott új jegyzet —, a Művelődésügyi Minisztérium által kijelölt munkaközösség készítette —, s a most kiadott új országos képzési tematikának megfelelően négy fejezetből áll, melyek külön-külön jelennek majd meg.

Az első a szocialista forradalom elméletének alapkérdéseivel, a második korunk fő tartalmával, a kapitalizmusból a szocializmushoz való átmenet problémáival foglalkozik. A következő két rész a szocializmus építésének társadalmi-politikai problémáit, továbbá a szocializmus győzelméért vívott harcokat és a szocialista építésnek magyarországi vonatkozásait tárgyalja.

A kiadó közlése szerint az első rész megjelenése ez év október végére várható, s a tanév befejezéséig mind a négy fejezetet kézhez kapják a hallgatók.

Egyetemünk szakjellegéből adódóan azonban módosításra lesz szükség képzésünkben még az új jegyzet anyagához viszonyítva is, mert hallgatóink már más szaktárgyak — többek között a gazdaságtörténet, a politikai gazdaságtan, a világgazdaságtan és az elméleti történet — keretében egy sor olyan ismeretet elsajátítottak vagy elsajátítanak, melyek a tudományos szocializmusnak is részei. Természetesen ezekre kevésbé kell koncentrálnunk.

Az új tananyag ez évi oktatása majd bizonyára sok tapasztalatot ad számunkra — tette hozzá Farkas professzor.

Ezek alapján döntünk egy esetleges külön közgazdasági egyetemi jegyzet kiadásáról vagy kiegészítő anyagok kidolgozásáról.

Feladataink és céljaink között szerepel ugyanis a közgazdasági kapcsolatos spe-

ciálisan társadalmi-politikai kérdések megválaszolása, elemzése is.

M I É R T C S A K S Z E M I N Á R I U M ?

— Az eddigi rendszertől eltérően — mondotta a tanszékvezető —,

a mostani tanévben csak szemináriumokat tartunk, összevont előadásaink nincsenek. Ennek oka az előadások látogatottságának bizonyosfokú csökkenésén túlmenően az, hogy egy sor olyan kérdés vetődött fel, melyek megválaszolására a kiscsoportos oktatási forma alkalmasabb.

Műfaji szempontból az oktatás e formájában váltakozik az eligazító (instruktív) előadás, a szeminárium és a konzultáció, — valamennyi a csoportokhoz beosztott oktatók vezetésével. Ily módon jobban figyelembe vehető az egyes szakok specialitásai s politikai felkészültségi szintjük, fokozható a hallgatói aktivitás, hatékonyabban végezhető az időszerű politikai események elméleti alátámasztása. Végül az okok között szerepel, hogy az új oktatási rendszerben alacsony óraszám áll a tanszék rendelkezésére, ezért intenzívebbé kellett tenni az időkihasználást.

Még csak néhány hét telt el a „csak szemináriumos” rendszer bevezetése óta, de minden jel arra mutat, hogy hejyes volt az áttérés.

Most alakulnak ki az oktatatók és a hallgatói csoportok munkájának közös módszerei, s ez hozzásegít az átmeneti jegyzet hiány okozta nehézségek leküzdéséhez.

Ennek érdekében bocsát a tanszék sokszorosított formában is kiegészítő irodalmat a hallgatók rendelkezésére.

A tudományos szocializmus oktatásának reformja szerves része az egyetemünkön folyó képzéskorszerűsítésnek. A cél is közös: közgazdász-képzésünk eredményességének fokozása — mondotta befejezősül Farkas Sándor egyetemi tanár.

Kurtán Lajos

PÁLYÁZAT

Egyetemünk hallgatói, a pályázók a Szovjetunióba pályázhatnak a következő szakterületekre:

- ipari tervezés
- nemzetközi gazdasági kapcsolatok

és ne dohánnyozunk az ebédőben.

Véleményem egyezik azzal az állásponttal, amely elfűteli az étkezési jegyekkel való kereskedelmét. Itt tulajdonképpen egy „fekete út” visszadobott kedvezményről van szó. Ehhez pedig önkényesen sem erkölcsös, sem jogi alapot magának senki nem formálhat.

Bízunk abban, hogy az átlag emberi normához való feltevéseink a fekete piac terjedelmét csökkenteni, a kedvezmények legális felhasználásának szintjét emelni fogja! Elképzelhetetlennek tartjuk ugyanis, hogy valaki helyzetét szilárdíthassa az ilyen manipulációkkal.

Zárósként a címhez térnék vissza: a megkezdett munkát lelkiismeretesen — a diákok, a menzabizottság és az üzem vezetői — tudják eredményessé, hatékonyá tenni. S ha ez így történik, nem lesznek sorbanállási viták, s talán visszakerülnek jogos nyugalmukba a széthordott poharak, villák és tányérok, s megszűnnek elidegenedni, a zöld színű fűtsek, a vacsorajegyek is.

—fal—

statisztika
közgazdasági tájékoztatás
feldolgozása, gépesítése, és szervezése,
gazdasági kibernetika.

Felvételi vizsga tárgyai: matematika—történelem vagy politikai gazdaságtan és orosz nyelv.

Tanulmányi idő: 4—5 év.

Az 1969—70. tanévre ösztöndíjra azok pályázhatnak, akik: 1. az 1963—69. tanévben a választott szaknak megfelelő egyetem nappali tagozatának I. évfolyamát végzik,

2. az 1968—69. tanévben a választott szaknak megfelelő egyetem esti- vagy levelezőtagozatának I. évfolyamát végzik és 1968-ban vagy azóta érettségiztek.

A Szovjetunióba pályázhatnak a következő nyelvszakokra:

francia—portugál
angol—kínai

ezen nyelvszakokra a nappali és esti tagozat I. és II. évfolyamának hallgatói pályázhatnak. (Az ösztöndíjat elnyert hallgatóknak számolniuk kell azzal, hogy tanulmányukat csak tanévvesztéssel folytathatják.)

Felvételi vizsga: Orosz nyelv. Jelentkezési lapok és részletes tájékoztatás:

Dr. Bedő Gyula oktatási rektorhelyettes titkárságán (II. 203).

Pályázatok benyújtási határideje: 1968. november 20.

KE-FIR 1:0 (1:0)

(MEZŐ CITY, 100 000 NÉZŐ)

VIHARFELHŐK ÉS EGYETEMISTÁK gyülekeztek kora hajnalban a BEAC-pálya előtt, de amikor a viharfelhők meglátták Betlent, a szpikert, gyorsan elmenekültek. A vendégek helyet foglaltak a pálya üde teraszán, közben néhány mozgóárus kiszaladt a piacra, hogy eladja a kofáknak a maradék jegyeket. Az akció sikerrel zárult, rengeteg finom gyümölcsöt vagdosztak a fejükhöz. Ezalatt a pályán a 120 tagú Egyesített Alagsori tűzoltózenekar adott vízenét.

Néhány pillanat és megjelenik a KEFIR láng — szólt elcsukló hangon Betlen, és tényleg egy negyedóra múlva be is támolgott Lovász, a KEFIR láng első és utolsó futója. Szánalmas totyogására egyetlen magyarzatot adhatunk, munkaidőben futott. Ezután Betlen átadta a szót Betlennek, aki megnyitottnak nyilvánította a második újkori KEFIR-t. Beszédében külön kiemelte kollégájának, Brundidzsnak azt a szép gesztusát, hogy az ütközés elkerülése érdekében elhalszaltta a mexikói olimpia megnyitó ünnepségeit.

Z ÖLTÖZŐBEN IZGATOTTAN KESZÜLÖDTEK a játékosok. Beöltözés és rövid bemelegítés után lerakták Tóthnak a KEFIR-esküt, hogy a meccs végén segítenek összehajtogatni. Patkó András megszegte esküjét és a mérkőzés végén elhagyta a csapat szálláshelyét. Cselekedetét.....

vizsga. A FIRkász-kapuban ezalatt Kincses a bravúrok sorozatát mutatta be, dicséretére legyen mondva, hogy lendületes kifutásait mindhárom hátvédje ép bórral megúzta.

A második féldőre beállt Fehér Alajos jól rombolt, nagy sajnálatára, a KE jobbszélsőt egyszeresen tudta lerúgni, mert valahányszor csak közeledett hozzá, amaz lecséréltette magát. Így kiesett a szórásból. A rúgások várható értéke ezáltal eltolódott a center és a balösszekötő közé. Egyik állandó vendége, Gergely, többször is hangos jajgatásával vonta magára a figyelmet, mentségére szolgáljon, hogy ennek mindig megvolt az objektív alapja.

STIGELMAYER CSODÁLATOS GÓLJA végül eldöntötte a küzdelmet. A FIRkász-csapat könnyebb fajsúlya révén kénytelen volt megelégedni az ezüstéremmel. A mérkőzés érdekessége, hogy az eredmény mindkét csapatot hideg zuhanyként érte, ugyanis a pályán megszüntették a melegviz-zuhanyozást. Hiába, sportdiplomáciákkal még bajok vannak.

A mérkőzés valószínűleg ott dőlt el, hogy az újságíróknak egyszer sem sikerült feltörni a kultúrosok védelmét, valamint azt a spórkasszát, amelyben Kurtán Lajos rejtette el a bevételt, így régebbi szerkesztőségi értekezletek üvegvisz-szavaltásából volt kénytelen fedezni a mérkőzést követő díszvacsorát.

Amikor még a FIRkászoknál volt a labda. Leila kezdő-rúgása...

Alföldi Lajos: A jobbik győzött

Megérkezik a KEFIR-láng

(Kulcsár J. felvételei)

A közönség hatalmas ovációjától kísérve a két csapat a következő összeállításban futott ki a pályára:

KE: Rák (Nagy) — Rózsa, Alföldi, Böszörményi (Orosdy), Lantai (Németh), Mészáros, Stigelmayr, Tóth, Gergely, Pogonyi, Hatlaczky (Gyulai).

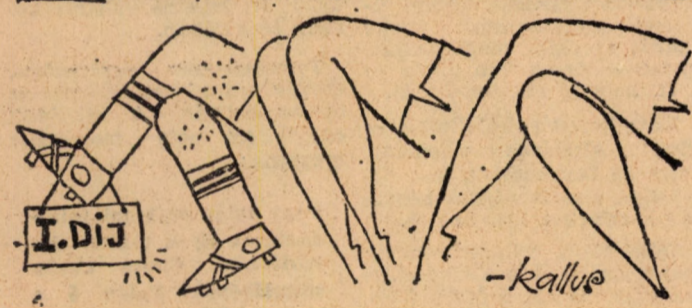
FIR: Kincses — Kurtán (Kádár), Faragó, Halász (László), Sörös (Rákosi), Lovász, Bánhegyi, Patkó, Farkasházy, Pongrácz, Egerszegi (Fehér).

A FIRkász-csapat hatalmas lelkesedéssel vetette magát a küzdelembe. Csatáiraikat többször is csak a néző hangos röhögése figyelmeztette arra, hogy túljárnak az alapvonalon. Pongrácz, aki egyébként lakóbizottsági tag is, mindent megpróbált, még a tizenegyes rúgást is, de a nehéz feladattal nem sikerült megbirkóznia. Hiába, tizenegyest csak rosszul lehet védeni...

SAJNOS PARTJELZŐK NEM VOLTAK, így a lesek elbírálása a középhátvédek lelkiismeretére volt bízva. Ha feltették a rezignát, Nadas Péter lefújta az akciót. Ilyenkor a csatárok keziknél megjegyezték, nem véletlen is a sok

KEFIR

Lábszépességverseny

Nemzetközisek vitája

Október 12-ére a III. évfolyam nemzetközi szakalapszerve taggyűlést hívott össze. Az ülésen egyhangúlag elfogadott határozati javaslat lényege: új szakítókári választás megrendezésének kérdése. Javasolták továbbá, hogy a másik két alapszervvel közösen vitassák meg a kari tanács hallgató tagjának megválasztásával kapcsolatos tanulságokat is.

A határozat születését több megbeszélés előzte meg. Az előző összejöveteleken főként a választott elleni személyi kifogásokat vitatták meg.

A határozati javaslat a szakítókári választást annak antidemokratikus módszere miatt

támadja. Ugyanakkor megbízta az alapszervi vezetőséget, hogy a javaslatot juttassa el, ismertesse a másik két alapszervvel is. Egyben meghívták Fábrián Andrást, a kereskedelmi kar KISZ-titkárát is a három nemzetközi alapszerv közös gyűlésére.

Ebben a határozatban már letisztázva fogalmazódtak meg az előzőleg felvetett, gyakran irreális követelések. Nem helyesíthető, hogy a néhány hete lezajlott választás elleni kifogásokról a kari KISZ-vezetőség — mint legilletékesebb — mind a mai napig csak magánbeszélgetésekből értesült.

K. K.

Átkozott feledékenység

Vagyis e néhány sor azoknak szól, akik néha-néha elfelejtik a tárgyalkádba tenni a 60 fillért.

Hogyan történhet meg ilyesmi?

— Valahogy így képelem:

Szombaton kiteszük az újságot a bejárathoz, melyet mindenki izgatottan ragad meg. Egyesek olyan lázasan kezdik olvasni a közkezdvelt világlapot, hogy elfelejtkeznek az ér-

te járó 60 fillérről.

Már csak a szemmináriumokon vagy az olvasóteremben jut eszükbe: hoppá, nem fizettem ki az újságot.

Hétfőn nem akarják felváltani a ropogós tizest, mert az egész hétre kell, az aprópénz pedig hirtelen kivándorol a pénztárcából.

Kedden azzal a felkiáltással rohannak el a „becsület-szék” mellett, hogy mára csak az a belá-

som van, amit megadok X-nek. Tegnap ugyanis flippereztem a klubban.

Szerda — csütörtök. Micsoda pech, nincs kint a pénzestál...

A téma másfél hét alatt elavul, de a következő szám megjelenésekor újra aktuálissá válik. És akkor valaki más járja végig ezt a kálváriát.

Vagy talán mindig ugyanazok???

—ró

Legyen már csönd végre!

MÉG NINCS FÉL KILENC, amikor az első fejek bekandikálnak az ajtón, s udvariasan megkérdi, be szabad-e már jönni. Az igenlő válasz után bejönnek a frissek, a koránkelők. Újságok esnek le a polcra, könyvek csapódnak az asztalra. Most még szabad (?), nem vagyunk sokan. Ma gyönyörű dologgal fogok foglalkozni: „A talaj a legfontosabb determináns az agrártermelésben. Munkatárgy és munkaeszköz együtt. A primitív népek...” Mégis fellüno, hogy egy skótszoknyás leányzó immáron harmadszor jön szomszédomhoz, hogy trágársági szakkifejezéseket tudjakoljon meg ékes orosz nyelven. A parfümjétől enyhe ájzudozás környékez. No, mindegy, kibírtuk. .... a homokos talaj könnyen átengedi a vizet, a kötött talajoknál ez éppen fordított... Sűrűsödnek az ajtócsapódások. Persze, tudhattam volna, most kezdtek el osztani a kaját a menzán. Egyébként nem történt semmi különösebb. A skótszoknyás már ötödször zavarja szomszédomat, s ezúttal egy lebilineselő párbeszédet hallhattam a Hegel és Feuerbach közötti különbségről, én pedig nem jutottam tovább, hogy a „talaj annál nagyobb tápanyag-akkumulációt tud megvalósítani, mennél mélyebb...”

ÚJABB KOLLEGA ÉRKEZIK, s leül szembe velem. Oroszi tanul. De máris jön a barát, hangos üdvözlés után megkezdődik a duma. Nézem az óramat, a téma az olimpiai esélyeink. Majd következik a második: „Kit hívsz meg a golyabálra?” A negyedik unoka-

fivérnél feladtam a harcot, különben is csak tíz ujjam van. Aztán újabb negyedóra telik el, de fiatal barátunk még most sem óhajt távozni. Na, talán most! Á, csak zseb-kendőjéért nyúlt, majd kényelmesen kezére támaszkodva, új témába kezd: Jánossy és a realitáselmélet...

Mire az ebédelésből visszajövök, szimpatikus házaspár-jelölt ül velem szemben, s rémülten lapozgatnak egy számmal teleírt könyvben. Szép dolog lehet ez a statisztika! Ők — úgy látszik, elterjedt véleményen vannak — hangosan tárgyálnak, s természetesen minden öt percben szenvedélyes csók. Az eltelt időszakban mindössze annyit tudtam meg, hogy „a földellátottság mind a termelés struktúrájára, mind intézésására, erősen kihat...”

DE ELMÉLYÜLNI EBBEN SEM TUDOK, újabb mozgolódás kezdődik. Ma lesz Dr. X. Y. sokakat érdeklő előadása „Az évi áfonyáhozám eszkekenésének hazai és külföldi vonatkozásairól...” Akik mennek, szép hangosan, esatfogva távoznak. És már zárás. Pedig már csak néhány oldal volt hátra, s már azt is tudom, hogy „a fás növényeknél nincs vegetációs szünet...”, de hogy egyesek miért járnak egyáltalán olvasóterembe, az rejtély számomra. Igaz, a nemzeti kasszinó újjáépítése (évek óta) teljes erővel folyik, s talán még egyszer el is készül. Addig azonban több ünfegyelmet, tapintatot kér az a pár (száz) ember azoktól, akik nem tartják be a könyvtár és az emberek együttélésének iratlan szabályait. K. F.

NYIKORGUNK, NYIKORGUNK?...

Tisztelt Kultúrosok! Figyelmetekbe ajánlom, hogy a klub ajtaja nyikorog. Ez nemcsak az előadót, de a hallgatókat is zavarja. Igazán nem azért mondom, mert a KEFIREN győztek, és itt akarok visszavágni, de az ajtó tényleg keservesen nyikorog.

Szerény ajánlatom a következő: végy 1/4 kg zsírt (a: 5 Ft), nyújtsd ki a jobb mutatóujjadat (balkezesek a másikat), zsírozd be az ujjad, majd egy ügyes mozdulattal kend oda, ahol nyikorog.

1/4 kg zsír többszöri bekenésre is elég. Ha nincs rá keret, közadakozásból biztosan összejön a pénz. Én is beszállok 1 Ft-tal.

Ui.: Majdnem elfelejtettem: a klubban néha bokáig ér a szemét és a piszok. Nemcsak az a bűnös, aki szemel, az is, aki hagyja.

Mert ne feledjük: „Vétkesek közt cinkos, aki néma.”

Forró

Gölgáz Gerzson jelenti

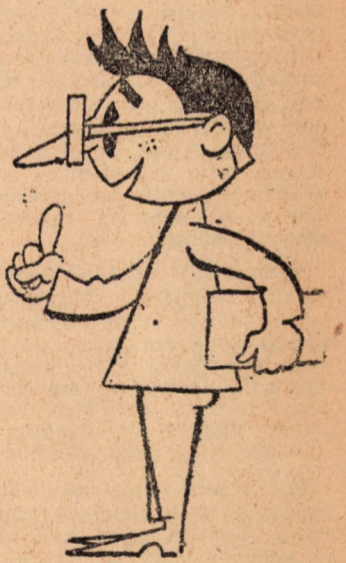
Hát ezen is túl vagyunk. Mámint a golyabálra. Alapjában véve nem volt rossz buli, és hogy most mégis szólók róla, annak egy másik oka van. Nevezetesen a következő: Szombaton ledobtam a Közönségzervezésre, előkészítettem egy tizest, és kértem egy jegyet. Erre az üveg mögött ülő — egyébként nagyon kedves — kislány azt mondta, hogy nagyon sajnálja, de már csak húszforintos jegye van. Mire én hivatkoztam arra, hogy én is „egyetemünk hallgatója” vagyok, tehát a plakátokon emlegetett kedvezmény rám is vonatkozik. Erre ő megintcsak nagyon sajnálta, meg, hogy ma már én vagyok körülbelül a századik, akinek

mindent elmondja. Kérdeztem, miért nem lehet a 20 Ft-os jegyre egy bélyegzőt ütni, és utána tizért eladni? A kislány objektív nehézségekre hivatkozott, de megengedte, hogy ha veszek húszért egy jegyet, annyi stemplit üthetek rá, amennyit csak akarok. Végül is vettem egy jegyet, nem sajnáltam a plusz tíz forintot, pedig ha meggonódom, hogy azért a pénzért egy üveg sört, vagy két fél gint ihattam volna... Eszembe jutott a régi történet a szabórol, akinek rongyos volt a nadrágja. Mindez pedig történt abból az alkalomból, hogy megláttam a nyelvi klub plakátját. Magyarra körülbelül így fordítható: „Ne azt kér-

dezd, hogy mit tehet a nyelvi klub teérted, hanem inkább azt, hogy mit tehetesz te a nyelvi klubért!” Hát én speciel megkérném őket, hogy ha még egyszer ilyen plakátot festenek, az „ask not” helyett inkább „don't ask”-kal kezdjék a szöveget. Úgy valahogy jobban hangzik, meg minden...

Végezetül pedig szeretném felhívni figyelmeteket arra, hogy Gölgáz Gerzson tulajdonképpen nem is én, hanem sokkal inkább Ti vagytok! Ezért kérek mindenkit, aki úgy érzi, hogy problémájának használná, ha azt G. G. jelenti, ne sajnálja a fáradságot, és keressen meg a 331-esben... No, szervuszot!

UTOIRAT: Tükör még mindig nincsen, de ígérem, hogy a következő számig utánajárok a dolognak. Akkor mindenképp értesítek a fejleményekről.

GÓLYABÁLI UTÓLAGOS

Az idei gólyabál is úgy kezdődött, mint mindig. Tolongással. A jegyszedők, akiket mellesleg valószínű, hogy elsőosztályú bokszbajnokokból állítottak össze, keményen bírták a harcot, az „otthon hagytam a jegyet”-esekkel szemben. Tíz órák is úgy csúngtek a bejárat ajtón, hogy a jegyszedőket csak arról lehetett megkülönböztetni a többiektől, hogy változatlanul ezt ordibálták: „Mondtam már, hogy nem lehet!”

No, de végül is elkezdődött a bál. A szó szoros értelmében megtelt a klub. A diákok közgazdász módjára kiszámították a legcélszerűbb helykihasználást; ha a csillárra vagy a két ablak közé ülsz. Miután pedig ezt a problémát is megoldották, nekiláttak az ivásnak. Kezdték a sörrrel, vagyis folyékony kenyérrel, mert nem jó az, ha az ember üres gyomorral iszik. Nem igaz? Aztán jött a bor, a vermouth, a pálinka... (elnézést kérek, de a többire már nem emlékszem).

Persze, közben a tánc javában folyt. Hát nem azért mon-

dom, de a srákok egy kicsit konzervatívak. Ahelyett, hogy a lányoktól két méterre shakeltak volna, szorosan egymás mellett táncoltak, és... (sötét volt).

Az a hangulat épp a teltőfokra hágott, éjfélét mutatott az óra, eljött a műsorkezdés ideje. Az I. előadó zsúfolásig megtelt. Az élelmesebbek még ülőhelyet is tudtak szerezni. A kevésbé ügyesek — hát istenem — ők még levegőt sem. Az előadás különben egészen jól sikerült. Volt ugyan olyan poén, amit elsős koromnál fogva nem értettem, de belátom, nem függeszthetnek ki minden vicc elé egy „gólyának nem ajánlott!” táblát. (A „gólyák” azért vannak idézőjelben, mert nem avatták fel őket.)

Az aulában a NEOTON együttes verte a gitárt. A hatalmas zajra kiforratlan teenager ivadékok ropták a táncot, de akadt egy-két közgazdász is. Ez így ment reggelig (izomlázakról utólagos reklamációt nem fogadunk el. Testnevelési tan-

szék.) Egyesek szerint tombola is volt! Pedig biztosan nyertem, mert tíz jegyem is volt. Hiába! Korrekt ember szolidáris embertársaival szemben. (En is árultam ki nem váltott nyerő KEFIR tombolajegyeket.)

Később mesélték, hogy lementünk az étterembe egy kicsit mulatni. Ott már akkor javában folyt a dínomdánom. A cigányzenekar kitűnő volt, főleg, amikor a közkevélt közgazdász-nótát játszotta. Zúgott az egész étterem, mindenki felszabadultan énekelt, igazi magyar ember módjára...

Utóirat: remélem már kiadójátok a szombat-vasárnapot!

Martin—Hajdu Katalin

Mindenki jól érezte magát, pedig még katalógus sem volt.

(Kulcsár J. felvétele)

Bosszantó

A cím enyhén szólva meglepő lehet egyeseknek, de nekem mégsem az. Szóval, megvolt a gólyabál az egyetem összes helyiségeiben és mellékhelyiségeiben, folyt a sör, bor, a tánc és a Duna este 9-től reggel 5-ig megszakítás nélkül. Mindez persze a velejárója egy „jobb bálnak”. És ki meri kétségbevonni, hogy a miénk nem volt egy „jobb bál”? No, de akadtak egészen furcsa dolgok is.

Ilyen volt például az üvegek ára. Ha én fizettem a betéti díjat, akkor 2,50 volt, ha visszavittem az üveget, akkor csak 2 Ft. Hát nem érdekes? És mindez több száz közgazdász szemelátára. Kérdem én, milyen nézetek fognak ezekben a fiatal szakemberekben kialakulni a szocialista áru-és pénzvviszonyok stabilitásáról? Aztán nem ártott volna egy árlapot kifüggeszteni a kapható italokról. Mert az a szegény kiszolgáló, ott az aula melletti büfében annyi mindent csinált egyszerre, a nagy rumliban még az is előfordulhatott, hogy a saját kárára téved. És erre ellenőrzési lehetőség hiányában senki nem tudja figyelmeztetni. Pedig, ki akarja, hogy egy ilyen büfé ne adj' isten ráfizetéssel zárjon?

Persze, voltak egyéb furcsaságok is. Lásd gólyaaevetés. A meghívón még megvolt, a bála valahogyan lába kelt. Pedig nagyon vártuk. Engem legálábbis érdekelt, hogyan zajlik le egy ilyen ünnepléses móka. No mindegy, talán majd jövőre. Lehetne persze a dolgot esetleg úgy is csinálni, hogy a meghívóra csak azt írnom fel, ami valóban lesz a műsorban, de az talán túl hétköznapi lenne. No meg egyébként is, csináltunk mi már olyat, hogy valamit beharangoztunk, aztán nem lett semmi az egészről. Például... de ezt inkább ne feszegetjük.

Hagyományos balszerencsémhez híven a tombolán megint csak nem nyertem semmit, de ez már nem is lep meg. Ami viszont meglepett, az a kabaré volt. Sokkal jobb volt, mint vártam, magyarul, egészen el lehetett viselni. A filozófiatanszék ekkora sikert már régen nem könyvelhetett el magának. A Szabó Kálmáni relációkról nem is beszélve. A technológia-tanszékét érte ugyan egy jelsikerült friska, de nem kell mindent mellre szüntetni. Egyszerű jó mulatságban volt részük az I-es szardiniásdobozba paszizóztaknak.

Hát ez volt a gólyabál, az Ur 1963. évének október havában. — bors —

Egyáltalán, ebben az ügyben van igazság?

Csabával egy véletlen folytán ismerkedtem meg személyesen, hallgassuk meg az ő véleményét is.

— Szeretném megvilágítani az okot, amiért Lucsánszky és én nem utaztunk az olimpiára. Losonczy Tibor szakvezető, kettőnk, már a tavalyi EB előtt ki akart tenni a négyesből. Ennek csupán személyi elleniét volt az oka. A szakvezető erről a tervéről az EB után sem mondott le, sőt, az idén tavasszal ezt hangoztatta is.

Erre azonban semmilyen okot nem talált, én készültem az olimpiára, ahol — most már nem tagadom — aranyérmet szeretnénk volna szerezni. Következett az olimpiai csapat kijelölése, s Losonczy ekkor hajította végre elképzelését: egyetlen versenyre hivatkozott, ahol betegsémem miatt nem tudtam helyiállni. Lucsánszkyt és engem kihagyott a csapatból, úgy állította be a dolgot, hogy az Evezős Szövetség akarta így.

Losonczy Tibor azzal vádolt, hogy az edzéseket nem végeztem lelkiismeretesen. Az EB óta 400—450 edzést tartottunk, ebből a szakvezető 5-nél többet nem látott. Kérdés, honnan vette a következtetéseket?

Egy éve a KÖZGAZDÁSZ hasábjain „Világklasszis evezős — közgazdász hallgatós” — címmel cikk jelent meg, Czako Csabáról.

„Egy év múlva vajon hogyan fogom bemutatni Czako Csabát sportpályafutásának átlomlásait? Bled — 4. helyezes, Vichy ezüstérem, és akkor Mexikó?...” Ezekkel a sorokkal zárult a cikk.

Nos, Mexikó. Az olimpia már tart és Csaba Mexikó utcai helyett az egyetem folyosóját rója.

Sokat vitatott kérdéshez szeretnék hozzászólni, a probléma már a tv nyilvánosságát is megjárta. Korántsem én akarom megoldani a gordiusi csomót, csak néhány eddig megjelent cikk nyomán indultam el az igazság útján — ha egyáltalán ebben az ügyben van igazság.

A tények: a tavalyi EB-n kormányos nélküli négyesünk ezüstéremet szerzett. Lelkes, elismerő nyilatkozatok. Czako Csabát az égit magasztalják, hiszen — és ez nem túlzás — a II. hely fő részese ő volt.

Következett az előolimpia — siker! Általános vélemény, hogy az összeszokott, sok dícsőséget aratott négyes képviseli a színeket 1963-ban is.

Felkészülés, válogatóverseny májusban, ahol a Czako—Lucsánszky kettős a Mellis fivérék mögött a második helyet szerzi meg.

Júliusban a következő sorok jelentek meg a Népsportban: „Véget ért az előkészület időszaka, s az elkövetkezendő, a felkészülésben alig két hónapot már minden tekintetben csak nagyon egyszerűen lehet gazdaságosan felhasználni. Most már nincs lehetőség a külföldi csapatösszeállítás váriánsokra, most már az adott csapatot kell jól felkészíteni az olimpiára.”

Azt hiszem, mondanom sem kell, hogy nem az „adott csapat” indult Mexikóba. Aki kiutaztak: Mellis testvérek, Csermely, Sarlós. Az utóbbi két versenyző a válogató versenyen az 5. helyet szerezte meg.

Nem vitatom szorgalmukat és tehetségüket, de azt hiszem, Czako Csabának, a hazai evezős sport egyik legnagyobb egyéniségének is helye lenne a csapatban.

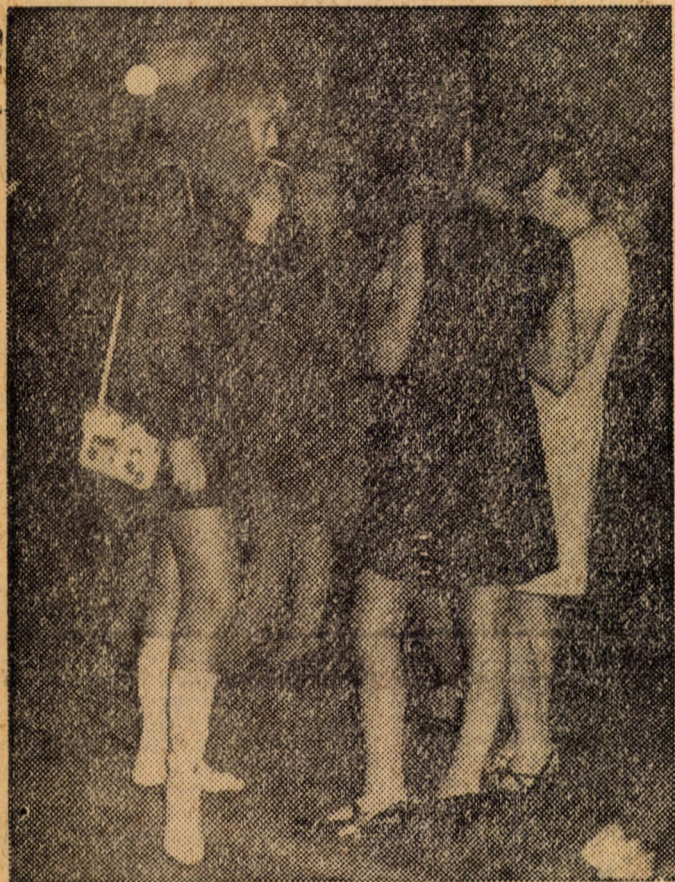
Ezek után idézem Thomas Kellert, a FISA elnöke 1967. júniusában adott nyilatkozatát: „Önök magyarok, az utóbbi időben sajnálatosan keveset hallattak magukról, jelenleg, ahogy látom, csak női evezősök és férfi kormányos nélküli négyesük ütőképes igazán...” Tehát itt lehetne valami korcsni Mexikóban.

Természetesen egy ezüst-, esetleg aranyérem feltétele az összeszokottság. A kiküldött csapat ezt nem mondhatja magáénak.

Vagy talán csak mi tulajdonítunk ilyen túlzott jelentőséget Czako Csaba személyének? Talán ő a hibás?...

Itt nem egy utazni vágyó, hanem egy sportot szerető, tehetséges fiatalemberről van szó, hiszen az olimpia elkezdődött. Rövid időn belül kiderül, hogy vált be Losonczy Tibor szakvezető elképzelése, hogy szerepel kormányos nélküli négyesük, Czako Csaba nélkül?

— Forró Éva —

A majomsziget helyén minizátóny

A lopás az osztálytársadalmom terméke. Magántulajdon nélkül nincs lopás (van). Az ösközösségben társadalmi tulajdon volt, pontosabban senkinek nem volt semmije, márpedig a semmit nem lehet ellopni. Természetesen az ösközösségben az emberek nem tudták, hogy nincs semmijük, ugyanis ahhoz ismerni kellett volna a valami fogalmát, s mivel nem volt valamijük, boldogok voltak, mert nem tudták, hogy nincs semmijük. Illetve volt semmijük, mert a nincs semmijük az egy hülye mondas. De hagyjuk ezt. Szóval az ösközösségben nem loptak.

Beköszöntött az osztálytársadalmak több ezer éves története. Az emberek nehezen barátkoztak meg azzal a gondolattal, hogy másnak van, ami nekik nincs. Megpróbált segíteni magán. Először agyonütötte az illetőt, később rájött, hogy most már neki van, és őt fogják agyonütni. Ha a hullá elég gazdag volt, az örökség egy részét átengedte más embereknek, abból a célból, hogy megvédjék (lásd katonaság), vagy egyenesen az őt agyonütni kívánókhöz fordult, lekényezve őket, hogy másokat üssenek agyon (lásd háberiség).

Evszázadok elteltével az emberek rájöttek, felesleges egyenként agyonütni egymást, elég ha egy évben egyszer, vagy csak tízévenként ütik egymást agyon, természetesen csoportosan, hiszen ennyi idő alatt alaposan felgyülemlik az agyonüendőik listája (lásd háborúk).

Két hálóru között szelidebb módszereket alkalmaztak (lásd robot, tized, profit stb.). Azok az emberek, akik a leg többet lopták, a lopások néhány százalékából ideológiát gyártottak,

amelyben természetesen elítélték a lopást, persze nem az igazi nagy lopásokat, mert akkor a többi ember ellenük fordult volna. Akik erre rájöttek, hamar meghaltak, vagy bevették az üzletbe. Mit tartottak lopásnak?

Ha egy éhes jobbágy, az éhség halál és az akasztófa között az utóbbit választotta, gondolván, hogy addig legalább egyszer jól lakik, ezért betört a földesúr vadaskertjébe. Vagyis lopást követett el.

A lopás elkövetőjét tolvajnak hívják. A tolvajlást mindig alantas foglalkozásnak tartották, mesélik, hogy a börtönökben jobb rablógéplősök szobá sem állnak tolvajokkal. Mások ezzel szöges ellentétben nagyon szép pályának tartják, amit mi sem bizonyít jobban, mint hogy egy-egy tolvaj néha hússzor is visszatér a börtönbe. Ha egy börtönt rosszul futatnak, az a legnagyobb disznóság, hiszen a tüzet Prométheusz lopta az emberiségnek. Prométheusz maját büntetésképpen keselyűk tépték szét. Ma ez a keselyűk és a máj ritkasága miatt megvalósíthatatlan.

A tolvajok ezenkívül kenyeret adnak az igazságszolgáltatás embereinek. Ezért érthetetlen, mikor egy főtárgyaláson az ügyész durván beszél a vádlottal. Egyes újságokat is a tolvajokról írt érdekes történetek tesznek eladhatóvá.

A tolvajoknak szakszervezetük még nincs, de istenük már

régóta van. A görög mitológiában Hermész, a római mitológiában Merkur a neve. Jobban mondván csak félistenek, a másikat felük a kereskedőké. Ezért tévesztik néha össze a két szakmát.

Maradjunk végérvényesen a kis tolvajoknál (a nagy tolvajokról — lásd Marx és Engels összes művei). A lopást többféle szempontból osztályozhatjuk. Van igazságos lopás, pl. amikor Robin Hood vagy én lopok, és igazságtalan lopás, pl. amikor Robin Hood-tól vagy tőlem lopnak. Ha valakitől valamit ellopunk, vagy azt kiabálja, hogy fogják meg, vagy ha a tolvaj messze jár, akkor azt, hogy döglj meg. A kisgyerekek viszont nem lop, hanem csen. Ilyenkor ráütnek a kezére. A kisgyerekek elkezd fájni a keze, rájön, hogy nem csak kézzel lehet lopni, és úgy kell lopni, hogy ne fájjenek rá. A lopást ugyanis később nem vonalzóval, hanem börtönrel büntetik, a depresszív módszert alkalmazva. Mert be lehet zárni egy tolvajt tízezer forintért egy évre, de egymillióért mégse lehet száz évre. Félő, hogy meghal, a büntetés viszont nem képezi öröklés tárgyát, legfeljebb a szakma. Az igazságszolgáltatás természetesen használja a börtönbüntetés halálra beaváltásának módszerét is, ám lopások esetében csak ritkán. Ezért szokták egyes géplősök tettüket úgy feltüntetni, hogy csak ellopták a másik életét.

A lopások számából sok mindent le lehet mérni, például, hogy milyen a társadalmi önellenőrzése, vagy hogy milyen gazdag az ország. Gazdag országban sokat lehet lopni, kevésbé ellenőrzött országban sokat lehet lopni, kevésbé ellenőrzött országban nagyon sokat lehet lopni.

A szocializmusban változik a lopás belső összetétele. A kapitalizmusban kevés ember lopott sokat, a szocializmusban számos ember lop keveset. A szocializmusban két-félét lehet lopni, egyrészt ami a másé, másrészt, ami az államé. Úgyiszlólván mindenki az utóbbit lopja, ezt ugyanis kevésbé őrzik és kevésbé is büntetik. Munkahelyről lopni dicőség, magánostól lopni szégyen: Egyáltalán lopás ez? Hiszen ami az államé, az mindenké, ami mindenké az az enyém is, magától pedig csak a hülye lop, mert az nem tudja, hogy az övé. Így, ha valaki két maza fizettel tér haza a hivatalból, vagy őt melegítővel az edzésről, esetleg egy esztergappadál a gyárból, nem fut orgazdához, hanem szétosztja családjá körében, vagy elcsereéli a szomszédokkal olyasmire, amihez azok jutnak hozzá a munkahelyükön. Viszont, ha valaki a szomszédától ellop egy tyúkot, csak a legritkább esetben hívja meg paprikáscsirkére az egész házat.

A tolvajoktól a kommunizmus fogja a világot megváltoztatni, hiszen értelmellen lopni ott, ahol minden megvan. De mint szóraközás, a lopás kétségkívül fennmarad. Bizonyára kedvelt sportját lesz, és ki tudja, talán bevomul az olimpiai történetébe is.

— farkasházy —

A lopás

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetente a tanulmányi időszak alatt
Feladás szerkesztő:
Kincses György
Szerkesztőség: Budapest, IX.,
Dimitrov tér 8.
Telefon: 188-650/138
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat.
Készül a Szikra Lapnyomdában